

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

19e jaargang nr. L 24

30 januari 1976

Uitgave in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

76/114/EEG:

- * Richtlijn van de Raad van 18 december 1975 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Statens inzake de voorgeschreven platen en gegevens, en de plaats en wijze waarop zij op motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan moeten worden aangebracht 1

76/115/EEG:

- * Richtlijn van de Raad van 18 december 1975 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Statens betreffende bevestigingspunten voor veiligheidsgordels van motorvoertuigen 6

76/116/EEG:

- * Richtlijn van de Raad van 18 december 1975 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Statens inzake meststoffen 21

76/117/EEG:

- * Richtlijn van de Raad van 18 december 1975 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Statens betreffende elektrisch materieel, bestemd voor gebruik in „explosieve omgeving” 45

76/118/EEG:

- * Richtlijn van de Raad van 18 december 1975 houdende onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Statens betreffende bepaalde voor menselijke voeding bestemde geheel of gedeeltelijk gedehydrateerde verduurzaamde melk 49

76/119/EEG:

- * Richtlijn van de Raad van 18 december 1975 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de regeling „passieve veredeling” 58

2

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 18 december 1975

betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake de voorgeschreven platen en gegevens, en de plaats en wijze waarop zij op motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan moeten worden aangebracht

(76/114/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat de technische voorschriften waaraan motorvoertuigen krachtens de nationale wetgevingen moeten voldoen, onder meer betrekking hebben op de voorgeschreven platen en gegevens en de plaats en wijze van aanbrengen daarvan;

Overwegende dat deze voorschriften van Lid-Staat tot Lid-Staat verschillen; dat het derhalve noodzakelijk is dat alle Lid-Staten dezelfde voorschriften vaststellen, hetzij ter aanvulling, hetzij in plaats van hun huidige voorschriften, met name ten einde voor elk voertuigtype de E.E.G.-goedkeuringsprocedure van Richtlijn nr. 70/156/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan ⁽³⁾, te kunnen invoeren;

Overwegende dat de onderlinge aanpassing der nationale wetgevingen inzake motorvoertuigen een erkenning inhoudt tussen de Lid-Staten onderling van de door elk van hen op grond van gemeenschappelijke voorschriften uitgevoerde controles; dat een dergelijk systeem, wil het goed functioneren, meebrengt dat deze voorschriften door alle Lid-Staten met ingang van een bepaalde datum moeten worden toegepast,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Onder voertuig wordt in deze richtlijn verstaan ieder motorvoertuig, met of zonder carrosserie, op ten minste vier wielen en met een door de constructie bepaalde maximumsnelheid van meer dan 25 km/h, bestemd om aan het wegverkeer deel te nemen, alsmede aanhangwagens daarvan, met uitzondering van voertuigen die zich over rails bewegen, land- en bosbouwtrekkers, land- en bosbouwmachines en toestellen voor openbare werken.

Artikel 2

De Lid-Staten mogen de E.E.G.-goedkeuring of de nationale goedkeuring van een voertuig niet weigeren om redenen in verband met de voorgeschreven platen en gegevens, en de plaats en wijze van aanbrengen daarvan, indien deze voldoen aan de voorschriften van de bijlage.

⁽¹⁾ PB nr. C 5 van 8. 1. 1975, blz. 41.

⁽²⁾ PB nr. C 47 van 27. 2. 1975, blz. 4.

⁽³⁾ PB nr. L 42 van 23. 2. 1970, blz. 1.

Artikel 3

De Lid-Staten mogen niet de inschrijving weigeren, dan wel de verkoop, het in het verkeer brengen of het gebruik van voertuigen verbieden om redenen in verband met de voorgeschreven platen en gegevens, en de plaats en wijze van aanbrengen daarvan, indien deze voldoen aan de voorschriften van de bijlage.

Artikel 4

De wijzigingen die noodzakelijk zijn om de voorschriften van de bijlage aan te passen aan de technische vooruitgang, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 13 van Richtlijn nr. 70/156/EEG.

Artikel 5

1. Vóór 1 januari 1977 nemen de Lid-Staten de nodige maatregelen aan om aan het bepaalde in deze richtlijn te voldoen en maken zij die maatregelen bekend. Zij stellen de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis.

Zij passen deze bepalingen toe vanaf 1 oktober 1978.

2. Vanaf de kennisgeving van deze richtlijn dragen de Lid-Staten er voorts zorg voor dat de Commissie op de hoogte wordt gesteld van ieder ontwerp van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die zij overwegen in te voeren op het door de richtlijn bestreken gebied en wel op een zodanig tijdstip dat de Commissie de gelegenheid heeft haar opmerkingen ter zake te maken.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 18 december 1975.

Voor de Raad

De Voorzitter

M. TOROS

BIJLAGE

1. ALGEMEEN

- 1.1. Ieder voertuig moet zijn voorzien van de plaat en de gegevens die onder de volgende punten zijn beschreven. Deze plaat en deze gegevens worden aangebracht door de fabrikant of zijn gemachtigde.

2. CONSTRUCTIEPLAAT

- 2.1. Een constructieplaat waarvan het model is bepaald in het aanhangsel van deze bijlage, moet op een duidelijk zichtbare en gemakkelijk toegankelijke plaats vast worden aangebracht op een onderdeel dat zolang het voertuig in gebruik is normaal niet voor vervanging in aanmerking komt; de plaat moet goed leesbaar en onuitwisbaar in de aangegeven volgorde onderstaande gegevens bevatten:

- 2.1.1. Naam van de fabrikant.

- 2.1.2. Nummer van de E.E.G.-goedkeuring ⁽¹⁾.

Dit nummer bestaat uit de kleine letter „e”, gevolgd door het kengetal of de kenletters van het land dat de E.E.G.-goedkeuring heeft verleend (1 voor Duitsland, 2 voor Frankrijk, 3 voor Italië, 4 voor Nederland, 6 voor België, 11 voor het Verenigd Koninkrijk, 12 voor Luxemburg, DK voor Denemarken, IRL voor Ierland) en daarna door het goedkeuringsnummer dat overeenkomt met het voor het prototype afgegeven goedkeuringsformulier. Tussen de letter „e” en het kengetal of de kenletters van het land dat de E.E.G.-goedkeuring heeft verleend, alsmede tussen dat getal of die letters en het goedkeuringsnummer, wordt een sterretje geplaatst.

- 2.1.3. Identificatienummer van het voertuig,

- 2.1.4. Toegestaan maximumgewicht van het voertuig,

- 2.1.5. Toegestaan maximumgewicht voor het samenstel indien het voertuig als trekker wordt gebruikt,

- 2.1.6. Toegestaan maximumgewicht voor elk der assen in volgorde van voren naar achteren,

- 2.1.7. In geval van een oplegger, de maximaal toegestane druk op de koppelschotel.

- 2.1.8. De punten 2.1.4 tot en met 2.1.7 treden eerst 12 maanden na de aanneming van de richtlijn van de Raad betreffende de afmetingen en gewichten van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan in werking. Tot op dat moment kan een Lid-Staat echter verlangen dat de volgens zijn nationale wetgeving toegestane maximumwaarden worden aangegeven op de plaat van elk voertuig dat op zijn grondgebied in het verkeer wordt gebracht.

Indien de technisch toelaatbare waarden groter zijn dan de toegestane maximumwaarden, kan deze Lid-Staat eisen dat ook zij worden vermeld. In dit geval worden de waarden in twee kolommen vermeld: links de toegestane maximumwaarden en rechts de technisch toelaatbare waarden.

- 2.2. De fabrikant kan aanvullende gegevens aanbrengen onder of naast de voorgeschreven gegevens, buiten een duidelijk afgebakende rechthoek die uitsluitend de in de punten 2.1.1 tot en met 2.1.8 voorgeschreven gegevens bevat (zie aanhangsel van deze bijlage).

⁽¹⁾ Zolang er geen E.E.G.-goedkeuring wordt verleend, kan het E.E.G.-goedkeuringsnummer worden vervangen door het nationale goedkeuringsnummer.

3. IDENTIFICATIENUMMER VAN HET VOERTUIG

Het identificatienummer van het voertuig is een gestructureerde combinatie van tekens die de fabrikant aan ieder voertuig geeft. Het doel ervan is de mogelijkheid te bieden om — zonder gebruikmaking van verdere informatie — ieder voertuig door bemiddeling van de fabrikant gedurende 30 jaar duidelijk te identificeren.

Het identificatienummer moet aan de volgende voorschriften beantwoorden:

- 3.1. Het moet zijn aangegeven op de constructieplaat en tevens op het chassis, op het frame of op een gelijkwaardige constructie.

- 3.1.1. Het moet uit twee groepen bestaan: de eerste groep bevat hoogstens 6 tekens (letters of cijfers) ter identificatie van de algemene kenmerken van het voertuig, met name type en model. De tweede groep bestaat uit 8 tekens, waarvan de eerste vier letters of cijfers kunnen zijn en de overige vier alleen cijfers; het doel ervan is om samen met de eerste groep een bepaald voertuig duidelijk te identificeren.

- 3.1.2. Het moet voor zover mogelijk op één regel staan. In technisch gemotiveerde uitzonderingsgevallen mag dit nummer ook op twee regels staan. Hierbij is een scheiding binnen beide groepen echter niet toegestaan.

Tussen de gebruikte tekens mag geen spatie zijn.

In de tweede groep moet op elke niet gebruikte plaats een nul worden gezet, zodat het vereiste totale aantal van 8 tekens wordt verkregen.

Iedere regel moet vooraan en achteraan worden afgebakend door een symbool dat niet identiek is met een Arabisch cijfer of een Latijnse hoofdletter, of daarmee kan worden verward. Zo'n symbool is ook tussen de beide groepen (punt 3.1.1) op één regel toegestaan.

- 3.2. Het identificatienummer moet bovendien:

- 3.2.1. op het chassis of het frame of op een gelijkwaardige constructie zijn aangebracht, op de rechterhelft van het voertuig;

- 3.2.2. op een goed zichtbare en toegankelijke plaats zijn aangebracht door middel van een bepaald procédé, zoals hameren of ponsen, zodat wordt voorkomen dat het wordt uitgewist of wordt gewijzigd.

4. GEBRUIKTE TEKENS

- 4.1. Voor alle onder de punten 2 en 3 bedoelde gegevens moeten Latijnse letters en Arabische cijfers zijn gebruikt. De Latijnse letters van de sub 2.1.1, 2.1.3 en 3 bedoelde gegevens moeten hoofdletters zijn.

- 4.2. Voor de tekens van het identificatienummer van het voertuig:

- 4.2.1. is het gebruik van de letters I, O en Q alsmede van streepjes, sterretjes of andere bijzondere tekens, voor zover het niet gaat om symbolen als bedoeld in punt 3.1.2, vierde alinea, niet toegestaan;

- 4.2.2. moeten de letters en cijfers de volgende minimumhoogten hebben:

- 4.2.2.1. 7,0 mm, voor de op het chassis, het frame of een gelijkwaardige constructie van het voertuig aangebrachte tekens;

- 4.2.2.2. 4,0 mm, voor de op de constructieplaat aangebrachte tekens.

AANHANGSEL

MODEL VAN DE CONSTRUCTIEPLAAT

(zie punten 2.1 en 2.2)

	STELLA MOTOR COMPANY e*3*1485 —EBA46G00A47269— 22 000 kg 38 000 kg 1 — 7 000 kg 2 — 8 000 kg 3 — 8 000 kg	

Voorbeeld voor een voertuig van categorie N3.

De in punt 2.2 bedoelde aanvullende gegevens kunnen onder of naast de voorgeschreven gegevens worden geplaatst (zie de gestippelde rechthoeken in bovenstaand model).

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 18 december 1975

inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende bevestigingspunten voor veiligheidsgordels van motorvoertuigen

(76/115/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat de technische voorschriften waaraan motorvoertuigen krachtens de nationale wetgevingen moeten voldoen, onder andere betrekking hebben op de bevestigingspunten voor veiligheidsgordels;

Overwegende dat deze voorschriften van Lid-Staat tot Lid-Staat verschillen; dat het noodzakelijk is dat alle Lid-Staten dezelfde voorschriften aannemen, hetzij ter aanvulling op, hetzij in plaats van hun huidige regeling, met name ten einde voor elk type voertuig de E.E.G.-goedkeuringsprocedure van Richtlijn nr. 70/156/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan ⁽³⁾, te kunnen invoeren;

Overwegende dat de gemeenschappelijke voorschriften inzake de delen van het interieur, de plaats van de bedieningsorganen, het dak, de rugleuning en de achterzijde van de zitplaatsen zijn neergelegd in Richtlijn nr. 74/60/EEG ⁽⁴⁾; dat de voorschriften inzake de binneninrichting van motorvoertuigen met betrekking tot het gedrag van de stuurinrichting bij botsingen zijn neergelegd in Richtlijn nr. 74/297/EEG ⁽⁵⁾; dat de voorschriften betreffende de sterkte van zitplaatsen en hun bevestigingen zijn neergelegd in Richtlijn

nr. 74/408/EEG ⁽⁶⁾; dat in een later stadium de overige voorschriften betreffende de binneninrichting zullen worden vastgesteld, met name inzake de veiligheidsgordels, de hoofdsteunen en de identificatie van de bedieningsorganen;

Overwegende dat de onderlinge aanpassing van de nationale wetgevingen inzake motorvoertuigen een erkenning inhoudt door de Lid-Staten onderling van de in elk van hen aan de hand van de gemeenschappelijke voorschriften verrichte controles; dat een dergelijk systeem, wil het goed functioneren, meebrengt dat deze voorschriften door alle Lid-Staten met ingang van een zelfde datum worden toegepast,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn is van toepassing op bevestigingspunten in motorvoertuigen voor veiligheidsgordels bestemd voor volwassen inzittenden op naar voren gerichte zitplaatsen.

Artikel 2

Onder voertuig in de zin van deze richtlijn wordt verstaan elk voor het wegverkeer bestemd motorvoertuig van categorie M 1, omschreven in bijlage I van Richtlijn nr. 70/156/EEG, op minstens vier wielen en met een door de constructie bepaalde maximumsnelheid van meer dan 25 km per uur.

Artikel 3

De Lid-Staten mogen de E.E.G.-goedkeuring of de nationale goedkeuring van een voertuig niet weigeren om redenen die verband houden met de bevestigingspunten van veiligheidsgordels indien deze bevestigingspunten beantwoorden aan de voorschriften van bijlagen I, III en IV.

Artikel 4

De Lid-Staten mogen de verkoop, de inschrijving, het in het verkeer brengen of het gebruik van voertuigen niet weigeren om redenen die verband houden met de

⁽¹⁾ PB nr. C 5 van 8. 1. 1975, blz. 41.

⁽²⁾ PB nr. C 47 van 27. 2. 1975, blz. 45.

⁽³⁾ PB nr. L 42 van 23. 2. 1970, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 38 van 11. 2. 1974, blz. 2.

⁽⁵⁾ PB nr. L 165 van 20. 6. 1974, blz. 16.

⁽⁶⁾ PB nr. L 221 van 12. 8. 1974, blz. 1.

bevestigingspunten van veiligheidsgordels indien deze bevestigingspunten beantwoorden aan de voorschriften van bijlagen I, III en IV.

Artikel 5

De Lid-Staat die tot goedkeuring is overgegaan, treft de nodige maatregelen om op de hoogte te worden gesteld van elke wijziging van een der in bijlage I, punt 1.1, bedoelde onderdelen of kenmerken. De bevoegde autoriteiten van deze Lid-Staat beoordelen of het gewijzigde type voertuig moet worden onderworpen aan nieuwe proefnemingen aan de hand waarvan een nieuw keuringsrapport wordt opgesteld. Indien uit deze proefnemingen blijkt dat niet aan de voorschriften van deze richtlijn is voldaan, dan wordt de wijziging niet toegestaan.

Artikel 6

De wijzigingen die noodzakelijk zijn om de voorschriften van de bijlagen aan te passen aan de technische vooruitgang, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 13 van Richtlijn nr. 70/156/EEG.

Artikel 7

1. Vóór 1 oktober 1976 nemen de Lid-Staten de nodige maatregelen aan om aan het bepaalde in deze

richtlijn te voldoen en maken zij die maatregelen bekend. Zij stellen de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis.

Zij passen deze bepalingen toe vanaf 1 januari 1977.

2. Vanaf de kennisgeving van deze richtlijn dragen de Lid-Staten er voorts zorg voor dat de Commissie op de hoogte wordt gesteld van ieder ontwerp van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die zij overwegen in te voeren op het door deze richtlijn bestreken gebied en wel op zodanig tijdstip dat de Commissie gelegenheid heeft haar opmerkingen ter zake te maken.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 18 december 1975.

Voor de Raad

De Voorzitter

M. TOROS

BIJLAGE I

DEFINITIES, AANVRAAG E.E.G.-GOEDKEURING, E.E.G.-GOEDKEURING, SPECIFICATIES, PROEVEN, CONFORMITEIT VAN DE PRODUKTIE, AANWIJZINGEN

1. DEFINITIES

In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder

- 1.1. „type voertuig”, voor wat betreft de bevestigingspunten voor veiligheidsgordels, de voertuigen die onderling geen essentiële verschillen vertonen, met name wat betreft: afmetingen, vormen en materialen van onderdelen van de voertuigcarrosserie of van de zitplaatsconstructie of andere delen van het voertuig waaraan de bevestigingspunten zijn vastgemaakt;
- 1.2. „bevestigingspunten”, de delen van de voertuigcarrosserie of van de zitplaatsconstructie of andere delen van het voertuig waaraan de veiligheidsgordels moeten worden vastgemaakt;
- 1.3. „veiligheidsgordel” of „gordel”, een geheel van riemen met sluiting, verstelinrichtingen en bevestigingsonderdelen dat in een motorvoertuig kan worden bevestigd en dat zodanig is ontworpen dat het risico van verwondingen voor de gebruiker bij botsing of bij plotselinge vertraging van het voertuig wordt verminderd doordat de bewegingsmogelijkheid van het lichaam van de inzittende wordt beperkt. Dit geheel wordt algemeen met de term veiligheidsgordel aangeduid; deze term omvat tevens alle onderdelen die energie kunnen absorberen of met behulp waarvan de gordel wordt ingetrokken;
- 1.4. „riemgeleider”, voorziening waardoor de stand van de riem wordt gewijzigd naar gelang van de positie van de drager van de veiligheidsgordel;
- 1.5. „effectief bevestigingspunt”, het punt waarvan wordt uitgegaan om op gewone wijze de hoek te bepalen van alle delen van de veiligheidsgordel ten opzichte van de drager van de gordel, zoals bedoeld in punt 4.4; dat wil zeggen het punt waar een riem moet worden bevestigd om een positie te verkrijgen die gelijk is aan de positie tijdens gebruik van de gordel en dat al dan niet het reële bevestigingspunt kan zijn afhankelijk van het toegepaste gordeltype en de wijze waarop deze eraan bevestigd is;
 - 1.5.1. indien een veiligheidsgordel een stijf onderdeel omvat dat aan het onderste bevestigingspunt is vastgemaakt en dat al dan niet vrij kan draaien dan wordt het punt waar de riem aan dit stijve onderdeel is bevestigd beschouwd als het effectief bevestigingspunt bij alle standen van de zitplaats;
 - 1.5.2. indien op de voertuigcarrosserie of op de zitplaatsconstructie gebruik wordt gemaakt van een riemgeleider, dan wordt het middelpunt van de geleider op de plaats waar de riem deze geleider verlaat aan de zijde van de drager van de gordel, als het effectief bevestigingspunt beschouwd; tussen het effectief bevestigingspunt en de drager moet de riem in rechte lijn liggen;
 - 1.5.3. Indien de gordel rechtstreeks van de drager naar een oprolmechanisme loopt, dat vastgemaakt is aan de voertuigcarrosserie of aan de zitplaatsconstructie zonder dat hierbij gebruik wordt gemaakt van een riemoverbrenging, wordt het snijpunt van de oprolas met het middenvlak van de riem op de rol als het effectief bevestigingspunt beschouwd;
- 1.6. „zitplaats”, een constructie die al dan niet een integrerend deel vormt van de carrosserie van het voertuig, met inbegrip van de bekleding en bestemd als zitplaats voor een volwassen persoon, waarbij deze term zowel een afzonderlijke zitplaats als een gedeelte van een bank dat als zitplaats voor een persoon bestemd is, dekt;
- 1.7. „Zitbank”, een complete constructie met bekleding, bestemd als zitplaats voor ten minste twee volwassen personen;

- 1.8. „Groep zitplaatsen”, zowel zitplaatsen in de vorm van een zitbank als naast elkaar geplaatste zitplaatsen (dat wil zeggen zo vastgezet dat de voorste verankeringen van een der zitplaatsen op één lijn staan met de voorste of achterste verankeringen van een andere zitplaats of tussen de verankeringen daarvan) die bestemd zijn als zitplaats voor één of meer volwassenen;
 - 1.9. „Klapstoel”, een extra zitplaats om bij gelegenheid te worden gebruikt en die gewoonlijk is neergeklapt;
 - 1.10. „Type zitplaats”, een categorie van zitplaatsen die niet verschillen op essentiële punten, zoals:
 - 1.10.1. vorm en afmetingen van de constructie van de zitplaats en materialen waaruit deze bestaat;
 - 1.10.2. type en afmetingen van de verstelmechanismen en van alle vergrendelingssystemen;
 - 1.10.3. type en afmetingen van de bevestigingspunten op de zitplaats, van de zitplaatsverankering en de betrokken delen van de carrosserie van het voertuig;
 - 1.11. „Zitplaatsverankering”, het systeem waarmee de zitplaats aan de carrosserie van het voertuig is vastgemaakt, met inbegrip van de betrokken carrosseriegedeelten;
 - 1.12. „Verstelsysteem” de inrichting met behulp waarvan de zitplaats of een gedeelte daarvan kan worden versteld ten einde een zitpositie te verkrijgen welke is aangepast aan de lichaamsvorm van de inzittende. Hiermede is met name mogelijk:
 - 1.12.1. een verplaatsing in de lengterichting;
 - 1.12.2. een hoogteverstelling;
 - 1.12.3. een hoekverdraaiing;
 - 1.13. „Wegklapsysteem”, een voorziening met behulp waarvan een hoekverdraaiing of een verplaatsing in de lengterichting, zonder vaste tussenstand, mogelijk is, van de zitplaats of een gedeelte daarvan ten einde het instappen van de passagiers te vergemakkelijken;
 - 1.14. „vergrendelingssysteem”, een voorziening met behulp waarvan de zitplaats of een gedeelte daarvan in de gebruiksstand wordt gehouden met mechanismen voor de vergrendeling van de rugleuning ten opzichte van de stoel en van de stoel ten opzichte van het voertuig.
2. AANVRAAG OM E.E.G.-GOEDKEURING
- 2.1. De aanvraag om E.E.G.-goedkeuring van een type voertuig voor wat betreft de bevestigingspunten van de veiligheidsgordels wordt ingediend door de fabrikant van het voertuig of diens gemachtigde.
 - 2.2. Hierbij moeten de volgende stukken in drievoud en de volgende gegevens worden verstrekt:
 - 2.2.1. overzichtstekeningen van de voertuigcarrosserie op passende schaal met de plaatsen van de bevestigingspunten en detailtekeningen van de bevestigingspunten en van de constructie waarop deze zijn vastgemaakt;
 - 2.2.2. gegevens inzake de aard van de materialen die van invloed zijn op de sterkte van de bevestigingspunten;
 - 2.2.3. een technische beschrijving van de bevestigingspunten;
 - 2.2.4. voor de bevestigingspunten die vastgemaakt zijn aan de zitplaatsconstructie een gedetailleerde beschrijving van het type voertuig voor wat betreft de constructie van de zitplaatsen, de verankeringen daarvan en de verstels- en vergrendelingssystemen;

2.2.5. voldoende gedetailleerde tekeningen op passende schaal van de zitplaatsen, de verankering daarvan aan het voertuig en de verstellings- en vergrendelingssystemen daarvan.

2.3. De fabrikant moet hetzij een voertuig dat representatief is voor het te keuren type voertuig, hetzij die onderdelen van het voertuig, die als essentieel worden beschouwd voor de proefnemingen voor de bevestigingspunten ter beschikking stellen van de met de goedkeuringsproeven belaste technische dienst.

3. E.E.G.-GOEDKEURING

3.1. Bij het E.E.G.-goedkeuringsformulier wordt een formulier overeenkomstig het model zoals afgebeeld in bijlage II, gevoegd.

4. SPECIFICATIES

4.1. Aanduidingen (zie bijlage III)

4.1.1. Punt H is een referentiepunt bepaald volgens de procedure van bijlage IV van Richtlijn nr. 74/60/EEG.

4.1.2. De referentielijn is een rechte die loopt door het gewricht tussen been en bekken en het gewricht tussen nek en borst van een proefpop afgebeeld in bijlage IV van Richtlijn nr. 74/60/EEG, die representatief is voor een mannelijke volwassene van 50 percentiel.

4.1.3. De punten L_1 en L_2 zijn de effectieve onderste bevestigingspunten.

4.1.4. Punt C bevindt zich op een afstand van 450 mm verticaal boven punt H.

4.1.5. De hoeken α_1 en α_2 zijn respectievelijk de hoeken tussen een horizontaal vlak en vlakken loodrecht op het middenlangsvlak van het voertuig en door punt H en de punten L_1 en L_2 .

4.1.6. S is de afstand in millimeter van het effectieve bovenste bevestigingspunt tot aan een referentievlak P evenwijdig aan het middenlangsvlak van het voertuig, dat als volgt is gedefinieerd:

4.1.6.1. indien de zitpositie duidelijk blijkt uit de vorm van de zitplaats is het vlak P het middenvlak van deze zitting.

4.1.6.2. indien de zitpositie niet duidelijk blijkt:

4.1.6.2.1. is het vlak P, voor de bestuurder, het vlak, evenwijdig aan het middenlangsvlak van het voertuig, dat verticaal gaat door het middelpunt van het stuur in zijn middelste stand wanneer het verstelbaar is;

4.1.6.2.2. is het vlak P, voor de voorpassagier aan de buitenkant, het vlak dat symmetrisch is met dat van de bestuurder;

4.1.6.2.3. is het vlak P voor de achterpassagier aan de buitenkant, het vlak dat door de fabrikant is aangegeven wanneer aan de volgende grenswaarden voor afstand A tussen het middenlangsvlak van het voertuig en vlak P worden voldaan:

$A \geq 200$ mm, wanneer de zitbank slechts is ontworpen voor twee passagiers,

$A \geq 300$ mm, wanneer de zitbank is ontworpen voor twee of drie passagiers.

4.2. Algemene specificaties**4.2.1. De bevestigingspunten moeten zodanig zijn ontworpen, uitgevoerd en geplaatst dat:**

4.2.1.1. de montage mogelijk is van een geschikte veiligheidsgordel. De bevestigingspunten voor de zijzitplaatsen vóór moeten de montage mogelijk maken van veiligheidsgordels met een oprolmechanisme en een geleider op de stijl, in het bijzonder rekening houdend met de sterkte van de bevestigingspunten, tenzij de fabrikant het voertuig eveneens levert met andere typen veiligheidsgordels met oprolmechanisme. Indien de bevestigingspunten uitsluitend geschikt zijn voor bepaalde gordels, dient het soort gordel te worden vermeld op het sub 3.1 vermelde formulier;

4.2.1.2. het risico dat de gordel verschuift tot een minimum wordt beperkt wanneer deze op de juiste wijze wordt gedragen;

4.2.1.3. het risico dat de riem wordt beschadigd door contact met harde uitstekende delen van de voertuigcarrosserie of van de zitplaatsconstructie tot een minimum wordt beperkt.

4.2.2. Bij bevestigingspunten die, met het oog op het instappen en het op hun plaats houden van de inzittenden, verschillende posities kunnen innemen, moeten de specificaties van deze richtlijn van toepassing zijn op de bevestigingspunten in de stand waarbij de gordels de inzittenden daadwerkelijk op hun plaats houden.

4.3. Minimaal aantal bevestigingspunten

4.3.1. De zitplaatsen vóór moeten voorzien zijn van twee bevestigingspunten onder en één bevestigingspunt boven.

4.3.1.1. Voor de middenzitplaatsen vóór worden twee bevestigingspunten onder als voldoende beschouwd wanneer de voorruit zich buiten de in bijlage II van Richtlijn nr. 74/60/EEG omschreven referentiezone bevindt. Voor wat de bevestigingspunten betreft, wordt de voorruit beschouwd als een deel van de referentiezone, wanneer zij met de proefinrichting in statisch contact kan komen volgens de in genoemde bijlage beschreven methode.

4.3.1.2. In afwijking van de punten 4.3.1 en 4.3.1.1 mag elke middenzitplaats tot 1 januari 1979 voorzien zijn van slechts twee bevestigingspunten onder.

4.3.2. De zijzitplaatsen achter moeten voorzien zijn van twee bevestigingspunten onder en één bevestigingspunt boven; indien geen enkel bevestigingspunt boven kan worden aangebracht, zoals bijvoorbeeld bij voertuigen met opvouwbare of afneembare kap of met schuif- of roldak, zijn twee bevestigingspunten onder toegestaan.

4.3.3. Met uitzondering van de klapstoelen zijn voor alle zitplaatsen twee bevestigingspunten onder vereist.

4.3.4. Voor klapstoelen zijn geen bevestigingspunten vereist. Indien in het voertuig voor dergelijke zitplaatsen wel bevestigingspunten aanwezig zijn, dan moeten die voldoen aan deze richtlijn.

4.4. Plaats van de bevestigingspunten voor de gordels

4.4.1. De in punt 4.3 bedoelde plaats voor de bevestigingspunten moeten aan de volgende eisen voldoen.

4.4.2. Algemeen

4.4.2.1. De bevestigingspunten van een zelfde gordel kunnen alle aan de carrosserie van het voertuig, aan de constructie van de zitplaats of enig ander onderdeel van het voertuig, of over deze plaatsen verdeeld, worden vastgemaakt.

- 4.4.2.2. Aan een zelfde bevestigingspunt kunnen de uiteinden van twee naast elkaar geplaatste gordels worden bevestigd op voorwaarde dat aan de voorschriften inzake de proefnemingen wordt voldaan.
- 4.4.2.3. Bij zitbanken die voorzien zijn van bevestigingspunten voor twee of meer zitplaatsen, moeten de bevestigingspunten onder een geheel vormen met de zitplaats of aangebracht zijn in de carrosserie van het voertuig. Dit voorschrift geldt eveneens voor de bevestigingspunten boven.
- 4.4.3. *Plaats van de bevestigingspunten onder*
- 4.4.3.1. De hoeken α_1 en α_2 moeten bij alle normale rijstanden van de zitplaats 30° tot 80° zijn. Indien er bij de zitplaatsen vóór geen verstelling van de stoel mogelijk is, of indien de bevestigingspunten aan de zitplaats zelf zijn vastgemaakt moeten de hoeken α_1 en α_2 $60^\circ \pm 10^\circ$ zijn.
- 4.4.3.2. Bij de zitplaatsen achter mogen de hoeken α_1 en α_2 minder bedragen dan het minimum vermeld in punt 4.4.3.1 op voorwaarde dat zij niet kleiner zijn dan 20° .
- 4.4.3.3. De afstand tussen de twee verticale vlakken die evenwijdig zijn aan het middenlangsvlak van het voertuig en die elk door een van de twee bevestigingspunten L_1 en L_2 aan de onderkant voor dezelfde gordel lopen, mag niet minder dan 350 mm bedragen.
- De punten L_1 en L_2 moeten aan weerszijden van het middenlangsvlak van de zitplaats liggen en ten minste 120 mm hiervan verwijderd zijn.
- 4.4.4. *Plaats van de effectieve bevestigingspunten boven*
- 4.4.4.1. Voor het geval dat een riemgeleider of dergelijke voorziening wordt gebruikt, die de plaats van het effectieve bevestigingspunt boven doet veranderen, dan wordt deze plaats op de gewone wijze bepaald door de plaats van het bevestigingspunt te beschouwen, wanneer de hartlijn van de band gaat door een punt J en wordt bepaald vanuit punt H middels de volgende drie lijnstukken:
- HZ — een stuk van de referentielijn vanuit punt H in opwaartse richting en 530 mm lang;
- ZX — stuk van de loodlijn op het middenlangsvlak van het voertuig, vanuit punt Z waar de zijde waar het bevestigingspunt zich bevindt en 120 mm lang;
- XJ — stuk van de loodlijn op het vlak bepaald door de lijnstukken HZ en ZX, vanuit punt X in voorwaartse richting en 60 mm lang.
- 4.4.4.2. Indien het effectieve bevestigingspunt boven zich achter een vlak bevindt dat loodrecht staat op het middenlangsvlak van de zitplaats en dat door de referentielijn gaat, dan moet dit bevestigingspunt zich bevinden onder het vlak FN dat loodrecht staat op het middenlangsvlak van de zitplaats en een hoek van 65° vormen met de referentielijn. Bij de zitplaatsen achter mag deze hoek tot 60° worden teruggebracht. Het vlak FN is zodanig geplaatst dat het de referentielijn in punt D snijdt, zodanig dat DH gelijk is aan $315 \text{ mm} + 1,6 \text{ S}$.
- Indien het effectieve bevestigingspunt boven zich bevindt in of vóór een vlak dat loodrecht staat op het middenlangsvlak van de zitplaats en dat door de referentielijn gaat, dan moet dit bevestigingspunt zich bevinden onder het vlak F_1N_1 dat loodrecht staat op het middenlangsvlak van de zitplaats en een hoek van 65° vormen met de referentielijn. Voor wat betreft de zitplaatsen achter mag deze hoek tot 60° worden teruggebracht. Het vlak F_1N_1 is zodanig geplaatst dat het de referentielijn snijdt in een punt D', zodanig dat $D'H = 315 \text{ mm} + 1,8 \text{ S}$.
- 4.4.4.3. Indien het effectieve bevestigingspunt boven zich bevindt achter een vlak dat loodrecht staat op het middenlangsvlak van de zitplaats en dat door de referentielijn gaat, moet dit bevestigingspunt zich achter een vlak FK bevinden dat loodrecht staat op het middenlangsvlak van de zitplaats en dat de referentielijn snijdt onder een hoek van 120° in een punt B, zodanig dat $BH = 260 \text{ mm} + 1,2 \text{ S}$.
- Indien het effectieve bevestigingspunt boven zich in of voor een vlak bevindt dat loodrecht staat op het middenlangsvlak van de zitplaats en dat door de referentielijn gaat, dan moet dit bevestigingspunt zich bevinden achter een vlak F_1K_1 dat loodrecht staat op het middenlangsvlak van de zitplaats en dat de referentielijn onder een hoek van 120° snijdt in een punt B', zodanig dat $B'H = 260 \text{ mm} + \text{S}$.

- 4.4.4.4. De waarde van S mag niet kleiner zijn dan 140 mm.
- 4.4.4.5. Het bevestigingspunt boven moet zich bevinden achter een verticaal vlak dat loodrecht staat op het middenlangsvlak van het voertuig en dat door punt H gaat, zoals aangegeven in bijlage III.
- 4.4.4.6. Het bevestigingspunt boven moet zich bevinden boven het horizontale vlak dat punt C snijdt.
- 4.4.4.7. In afwijking van punt 4.4.4.6 mag het effectief bevestigingspunt boven tot 1 januari 1979 worden aangebracht in het veld tussen het horizontale vlak CY en het vlak CM loodrecht op het middenlangsvlak van het voertuig dat een hoek van 20° maakt met vlak CY, indien genoemd bevestigingspunt vanwege de vormgeving van het voertuig niet boven vlak CY kan worden aangebracht. De hoogte van de rugleuning van de zitplaats mag niet minder bedragen dan de hoogte van het horizontale vlak dat punt C snijdt en er moet worden voorzien in een bevestigingssysteem om te voorkomen dat de riem van de schouder glijdt. Wanneer de proef wordt verricht volgens de voorschriften van punt 5 moet het steunpunt van de gordel op de rugleuning boven vlak CM blijven.

4.5. Afmetingen van de schroefgaten voor het bevestigingspunt

- 4.5.1. Voor het bevestigingspunt moet een schroefgat aanwezig zijn van 11,11 mm (7,16 duim) 20 UNF — 2 B.

5. PROEVEN

5.1. Algemeen

- 5.1.1. Onder voorbehoud van de toepassing van punt 5.2 en overeenkomstig het verzoek van de fabrikant:

- 5.1.1.1. kunnen proeven plaatsvinden met een voertuigcarrosserie of met een volledig afgewerkt voertuig,

- 5.1.1.2. kunnen ramen en deuren al dan niet zijn gemonteerd en al dan niet worden gesloten,

- 5.1.1.3. kan elk gewoonlijk gemonteerd onderdeel dat bijdraagt tot de stijfheid van de carrosserie van het voertuig worden aangebracht.

- 5.1.2. De zitplaatsen moeten worden gemonteerd en in een stand worden geplaatst voor het besturen of gebruiken van het voertuig welke, door de technische dienst die de goedkeuringsproeven verricht, zodanig wordt gekozen dat wat de sterkte betreft, de meest ongunstige omstandigheden worden geschapen. De stand van de zitplaats moet in het rapport worden vermeld. Indien de hoek tussen zitting en leuning verstelbaar is, moet de instelling overeenkomen met de stand vermeld in punt 2.2 van bijlage IV van Richtlijn nr. 74/60/EEG.

5.2. Vastzetting van het voertuig

- 5.2.1. De methode die wordt gebruikt om het voertuig tijdens de proef vast te zetten mag niet tot gevolg hebben dat de bevestigingspunten of de plaatsen waar zich de bevestigingspunten bevinden, worden versterkt, of de normale vervorming van de carrosserie wordt verminderd.

- 5.2.2. Een vastzettingsinrichting wordt geacht te voldoen wanneer deze geen enkele invloed uitoefent op een zone die zich over de hele breedte van de carrosserie uitstrekt en indien het voertuig of de carrosserie aan de voorkant is geblokkeerd of vastgezet op een afstand van minstens 500 mm van het te beproeven bevestigingspunt en aan de achterzijde wordt vastgehouden of is vastgezet op minstens 300 mm van dit bevestigingspunt.

- 5.2.3. Het is aan te bevelen om de carrosserie op steunen te plaatsen die ongeveer loodrecht onder de wielassen zijn aangebracht, of indien zulks onmogelijk is loodrecht, onder de bevestigingspunten van de vering.
- 5.3. **Algemene beproevingsmethoden**
- 5.3.1. Alle bevestigingspunten van een zelfde groep van zitplaatsen moeten gelijktijdig worden beproefd.
- 5.3.2. De trekkracht moet voorwaarts worden uitgeoefend onder een hoek van $10^\circ + 5^\circ$ boven de horizontale lijn in een vlak evenwijdig aan het middenlangsvlak van het voertuig.
- 5.3.3. De belasting moet zo kort mogelijk worden uitgeoefend. De bevestigingspunten moeten de voorgeschreven belasting gedurende ten minste 0,2 seconden kunnen weerstaan.
- 5.3.4. De voor de in punt 5.4 omschreven proeven te gebruiken trekrichtingen zijn in bijlage IV opgenomen.
- 5.3.5. De bevestigingspunten voor die zitplaatsen die bevestigingspunten boven hebben, moeten onder de volgende omstandigheden aan de proeven worden onderworpen:
- 5.3.5.1. Zijzitplaatsen vóór:
- De bevestigingspunten moeten worden onderworpen aan de in punt 5.4.1 omschreven proeven waarbij de belastingen op de bevestigingspunten worden overgebracht door middel van een inrichting waarmee de geometrie wordt nagebootst van een driepuntsveiligheidsgordel met oprolmechanisme dat een riemgeleider heeft aan het bevestigingspunt boven.
- 5.3.5.1.1. Indien het oprolmechanisme niet is vastgemaakt aan het voorgeschreven bevestigingspunt onder aan de buitenzijde, of indien het oprolmechanisme is vastgemaakt aan het bevestigingspunt boven, dan moeten de bevestigingspunten onder eveneens aan de in punt 5.4.3 omschreven proeven worden onderworpen.
- 5.3.5.1.2. In het in punt 5.3.5.1.1 bedoelde geval mogen de in de punten 5.4.1 en 5.4.3 omschreven proeven op verzoek van de fabrikant worden uitgevoerd op twee verschillende voertuigcarrosserieën.
- 5.3.5.2. Zijzitplaatsen achter en alle middenzitplaatsen:
- De bevestigingspunten worden onderworpen aan de in punt 5.4.2 omschreven proef gedurende welke de belastingen op de bevestigingspunten worden overgebracht door middel van een inrichting waarmee de geometrie wordt nagebootst van een driepuntsveiligheidsgordel zonder oprolmechanisme en aan de in punt 5.4.3 omschreven proef waarbij de belasting op de twee bevestigingspunten onder wordt overgebracht door middel van een inrichting waarmee de geometrie wordt nagebootst van een heupgordel. Op verzoek van de fabrikant kunnen beide proeven worden uitgevoerd op twee verschillende voertuigcarrosserieën.
- 5.3.5.3. In afwijking van de punten 5.3.5.1 en 5.3.5.2 moeten de desbetreffende bevestigingspunten, wanneer een fabrikant zijn voertuig levert voorzien van veiligheidsgordels met oprolmechanismen, worden onderworpen aan de proef gedurende welke de belasting wordt overgebracht door middel van een inrichting waarmee de geometrie wordt nagebootst van de veiligheidsgordel(s) waarvan de bevestigingspunten moeten worden gekeurd.
- 5.3.6. Wanneer de zijzitplaatsen achter en de middenzitplaatsen niet voorzien zijn van bevestigingspunten boven moeten de bevestigingspunten onder worden onderworpen aan de in punt 5.4.3 omschreven proef gedurende welke de belasting wordt overgebracht door middel van een inrichting waarmee de geometrie wordt nagebootst van een heupgordel.
- 5.3.7. Indien het voertuig zodanig is ontworpen dat andere voorzieningen kunnen worden aangebracht waardoor de riemen niet rechtstreeks zonder katrolschijven enz. aan de bevestigingspunten kunnen worden vastgemaakt of waarvoor extra bevestigingspunten nodig zijn naast die vermeld in punt 4.3 wordt de veiligheidsgordel of een samenstel van kabels, katrollen enzovoort die representatief zijn voor de veiligheidsgordeluitrusting via een dergelijke voorziening verbonden met de bevestigingspunten in het voertuig en worden deze onderworpen aan de desbetreffende in punt 5.4 voorgeschreven proeven.

- 5.3.8. Er kan een andere beproevingsmethode worden toegepast dan de in punt 5.3 omschreven methode, maar in dat geval moet de gelijkwaardigheid daarvan worden aangetoond.

5.4. Bijzondere beproevingsmethoden

- 5.4.1. *Proef bij een veiligheidsgordel van het driepuntstype met oprolmechanisme dat een riemgeleider bezit op de stijl die aan het bevestigingspunt boven is vastgemaakt*

- 5.4.1.1. Aan het bevestigingspunt boven moet een katrolschijf of kabel- of riemgeleider zijn aangebracht die speciaal is aangepast om de door het trekmechanisme uitgeoefende belasting over te brengen, dan wel de door de fabrikant geleverde riemgeleider.

- 5.4.1.2. Er wordt een beproevingsbelasting van $1\,350\text{ daN} \pm 20\text{ daN}$ op een trekrichting uitgeoefend (zie bijlage IV, figuur 2) die is verbonden aan de bevestigingspunten van dezelfde gordel, door middel van een inrichting waarmee de geometrie wordt nagebootst van de voor het bovenlichaam bestemde riem.

- 5.4.1.3. Gelijktijdig wordt een trekkracht van $1\,350\text{ daN} \pm 20\text{ daN}$ uitgeoefend op een trekrichting (zie bijlage IV, figuur 1) die verbonden is met de twee bevestigingspunten onder.

- 5.4.2. *Proef bij een veiligheidsgordel van het driepuntstype zonder oprolmechanisme of met een oprolmechanisme aan het bevestigingspunt boven*

- 5.4.2.1. Er wordt een beproevingsbelasting van $1\,350\text{ daN} \pm 20\text{ daN}$ op een trekrichting uitgeoefend (zie bijlage IV, figuur 2) die aan het bevestigingspunt boven en aan het tegenoverliggende bevestigingspunt onder van dezelfde gordel is verbonden door gebruik te maken van een aan de bovenbevestiging vastgemaakt oprolmechanisme, indien dit door de fabrikant is geleverd.

- 5.4.2.2. Gelijktijdig wordt een trekkracht van $1\,350\text{ daN} \pm 20\text{ daN}$ op een trekrichting uitgeoefend (zie bijlage IV, figuur 1) die is verbonden met de twee bevestigingspunten onder.

- 5.4.3. *Proef bij een veiligheidsgordel van het heuptype*

Er wordt een proefbelasting van $2\,225\text{ daN} \pm 20\text{ daN}$ uitgeoefend op een trekrichting (zie bijlage IV, figuur 1) die is verbonden met de twee bevestigingspunten onder.

- 5.4.4. *Proeven voor bevestigingspunten die zich alle in de constructie van de zitplaats bevinden of die zijn verdeeld over de voertuigcarrosserie en de zitplaatsconstructie*

- 5.4.4.1. De in de punten 5.4.1, 5.4.2 en 5.4.3 omschreven proeven worden al naar gelang het geval uitgevoerd, onder toevoeging, voor iedere zitplaats en voor iedere groep van zitplaatsen, van de hierna genoemde extra krachten.

- 5.4.4.2. Boven de krachten genoemd in 5.4.1, 5.4.2 en 5.4.3 oefent men op de structuur van de zitplaats een longitudinale en horizontale kracht uit die gaat door het zwaartepunt van de zitplaats en gelijk is aan twintig maal het gewicht van de complete zitplaats.

5.5. Proefresultaten

- 5.5.1. Alle bevestigingspunten moeten de in de punten 5.3 en 5.4 omschreven proeven kunnen doorstaan. Een permanente vervorming mag worden toegelaten met inbegrip van een gedeeltelijke scheurvorming in een bevestigingspunt of in het daaromheen gesitueerde gedeelte op voorwaarde dat de voorgeschreven belasting gedurende de vastgestelde tijd is gehandhaafd. Bij de proef moeten de minimale afstanden voor de effectieve bevestigingspunten onder als vermeld in punt 4.4.3.3 en de in 4.4.4.6 en 4.4.4.7 vermelde eisen voor de effectieve bevestigingspunten boven in acht worden genomen.

5.5.2. Bij een tweedeursvoertuig moeten de wegklap- en vergrendelingssystemen waardoor de achterste inzittenden het voertuig kunnen verlaten, na uitoefening van de trekkrachtbelasting nog met de hand kunnen worden bediend.

5.5.3. Na de proeven wordt elke beschadiging van de bevestigingspunten en van de constructies die tijdens de proeven aan belasting waren blootgesteld, opgetekend.

6. OVEREENSTEMMING VAN DE PRODUKTIE

6.1. Ten einde de overeenstemming met het gekeurde type na te gaan, wordt een toereikend aantal steekproeven bij seriewagens verricht.

6.2. In het algemeen blijven deze verificaties beperkt tot controle van de afmetingen. Indien nodig worden de voertuigen echter onderworpen aan proeven overeenkomstig de in punt 5 vermelde voorschriften.

7. AANWIJZINGEN

Voor elk voertuig dat in overeenstemming is met het goedgekeurde type moet de fabrikant op duidelijke wijze in het instructieboekje van het voertuig de volgende gegevens vermelden:

- de plaats van de bevestigingspunten,
 - het type veiligheidsgordel waarvoor deze bevestigingspunten bestemd zijn.
-

BIJLAGE II

MODEL

Aanduiding van de overheidsinstantie

BIJLAGE BIJ HET E.E.G.-GOEDKEURINGSFORMULIER VOOR EEN TYPE VOERTUIG
VOOR WAT BETREFT DE BEVESTIGINGSPUNTEN VOOR VEILIGHEIDSGORDELS

(Artikel 4, par. 2 en artikel 10 van de richtlijn van de Raad van 6 februari 1970, inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan)

- Nr. E.E.G.-goedkeuring
1. Fabrieks- of handelsmerk van het motorvoertuig
2. Type voertuig
3. Naam en adres van de fabrikant
4. Eventueel, naam en adres van de gemachtigde van de fabrikant
5. Benaming van de typen veiligheidsgordels die gemonteerd mogen worden aan de bevestigingspunten waarvan het voertuig is voorzien:

			Bevestigingspunt vastgemaakt aan ⁽¹⁾	
			de voertuig-carrosserie	de zitplaats-constructie
VOOR	Rechter-zitplaats	{ bevestigingspunten onder bevestigingspunt boven	{ buitenzijde binnenzijde	
	Midden-zitplaats	{ bevestigingspunten onder bevestigingspunt boven	{ links rechts	
	Linker-zitplaats	{ bevestigingspunten onder bevestigingspunt boven	{ buitenzijde binnenzijde	
ACHTER	Rechter-zitplaats	{ bevestigingspunten onder bevestigingspunt boven	{ buitenzijde binnenzijde	
	Midden-zitplaats	{ bevestigingspunten onder bevestigingspunt boven	{ links rechts	
	Linker-zitplaats	{ bevestigingspunten onder bevestigingspunt boven	{ buitenzijde binnenzijde	

Opmerkingen:

⁽¹⁾ In het desbetreffende vakje invullen de letter(s):

„A” voor een driepuntsgordel eventueel met direct aan het bevestigingspunt vastgemaakt oprolmechanisme zonder riemgeleider naar het bevestigingspunt boven.

„B” voor een heupgordel.

„S” voor een speciale gordel; in dit geval de aard hiervan toelichten bij „Opmerkingen”

„Ar”, „Br” of „Sr” voor een gordel met oprolmechanisme met riemgeleider.

„Ae”, „Be” of „Se” voor een gordel met een energiedempend element.

„Are”, „Bre” of „Sre” voor een gordel voorzien van een oprolmechanisme met riemgeleider en een energiedempend element bij ten minste één bevestigingspunt.

6. Beschrijving van de zitplaatsen ⁽¹⁾
7. Beschrijving van de verstel-, verplaatsings- en vergrendelingssystemen van de zitplaats of van delen daarvan ⁽¹⁾
8. Omschrijving van de verankering van de zitplaats ⁽¹⁾
9. Omschrijving van een speciaal type veiligheidsgordel dat vereist is indien het bevestigingspunt in de rugleuning van de zitplaats is aangebracht of een energiedempend element omvat
10. Nummer van het door de betrokken dienst afgegeven keuringsrapport
11. Goedkeuring is verleend/geweigerd ⁽²⁾
12. Plaats
13. Datum
14. Ondertekening
15. Aan dit formulier zijn de volgende stukken gehecht, die het hierboven aangegeven goedkeuringsnummer dragen:
 - tekeningen, technische beschrijvingen van de bevestigingspunten voor de gordels en van de carrosserie van het voertuig, indien nodig met foto's,
 - tekeningen, technische beschrijvingen van de zitplaatsen, van de verankering daarvan in het voertuig, van de verstel-, verplaatsings- en vergrendelingssystemen van de zitplaatsen, indien nodig met foto's.

⁽¹⁾ Uitsluitend indien het bevestigingspunt is aangebracht op de zitplaats of indien de riem van de gordel op de zitplaats steunt.

⁽²⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

BIJLAGE III

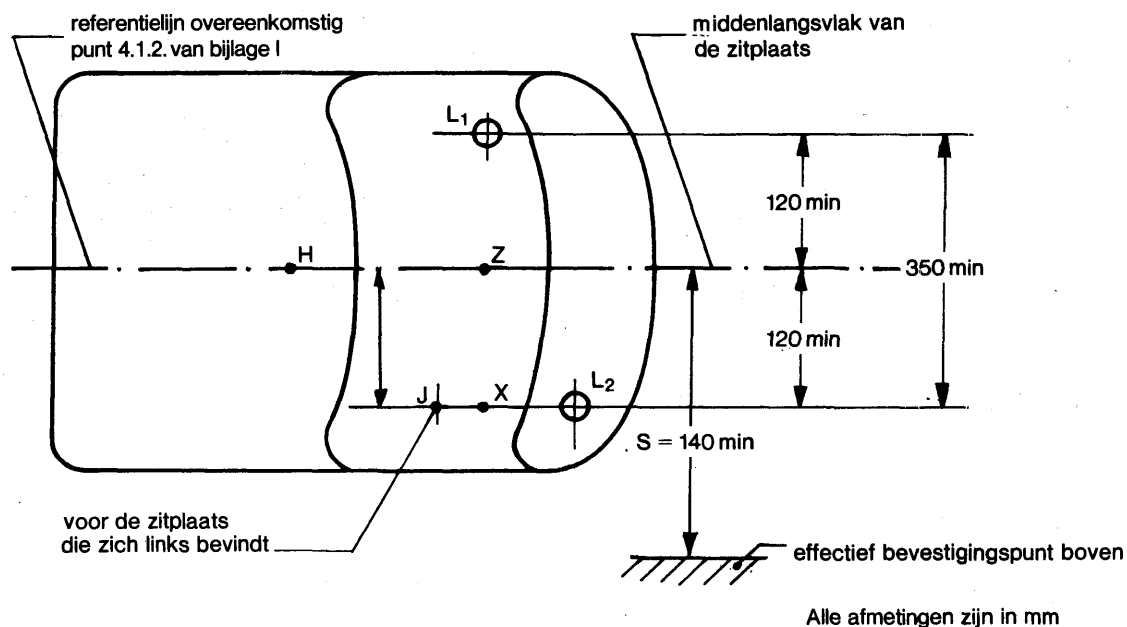
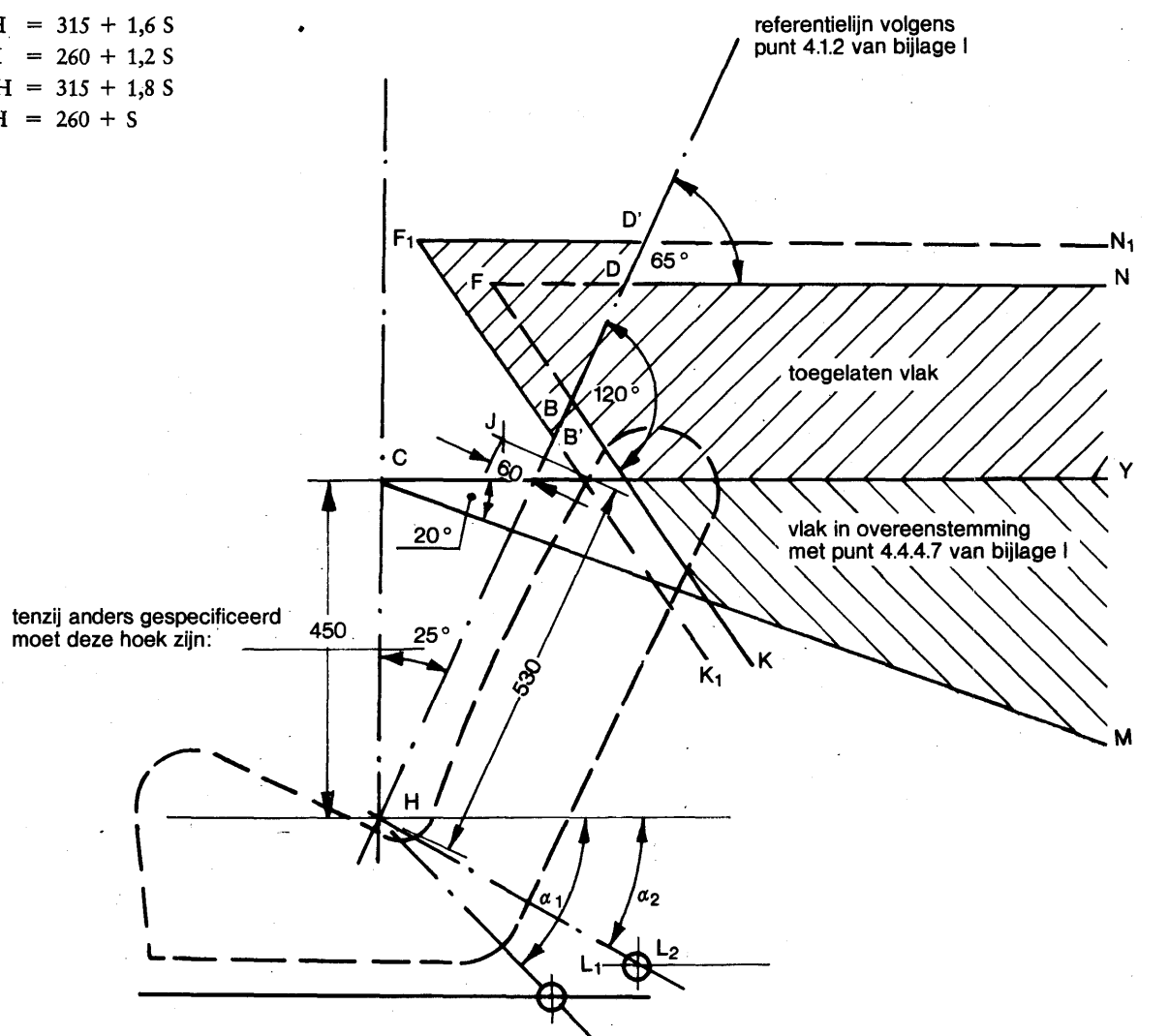
PLAATSSEN VAN DE EFFECTIEVE BEVESTIGINGSPUNTEN

$$DH = 315 + 1,6 S$$

$$BH = 260 + 1,2 S$$

$$D'H = 315 + 1,8 S$$

$$B'H = 260 + S$$

BIJLAGE IV
TREKINRICHTING

Fig. 1

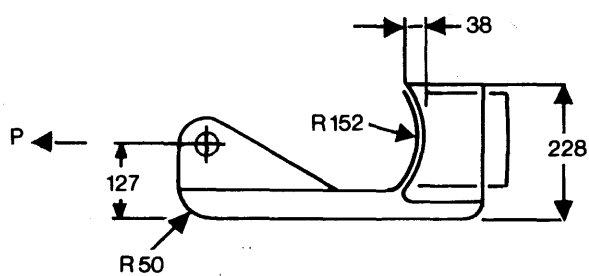
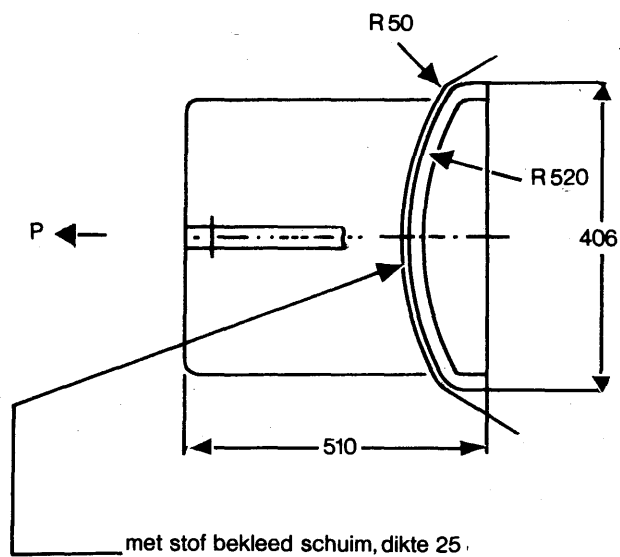
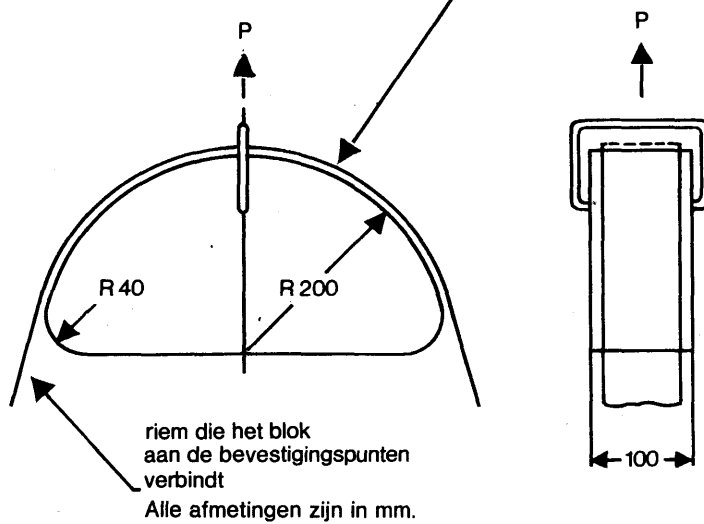

Fig. 2

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 18 december 1975

betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten
inzake meststoffen

(76/116/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat meststoffen in elke Lid-Staat bepaalde technische kenmerken moeten bezitten die in dwingende voorschriften zijn vastgelegd; dat deze voorschriften, die meer in het bijzonder betrekking hebben op de samenstelling en afbakening van de typen meststoffen, de aanduiding van deze typen, de identificatie en de verpakking, van land tot land verschillen; dat zij door hun uiteenlopend karakter het handelsverkeer in de Europese Economische Gemeenschap belemmeren;

Overwegende dat deze belemmeringen voor de totstandbrenging en de werking van de gemeenschappelijke markt kunnen worden beperkt of zelfs kunnen worden opgeheven indien alle Lid-Staten, hetzij ter aanvulling, hetzij ter vervanging van hun huidige wetgeving, dezelfde voorschriften aannemen;

Overwegende dat het hiertoe noodzakelijk is op communautair niveau de aanduiding, de afbakening en de samenstelling van de voornaamste enkelvoudige meststoffen en mengmeststoffen in de Gemeenschap te regelen; dat voorts voor meststoffen die voldoen aan de in deze richtlijn gestelde criteria de aanduiding „E.E.G.-meststof” moet worden ingevoerd;

Overwegende dat voor deze meststoffen ook communautaire voorschriften moeten worden vastgesteld inzake de identificatie en de etikettering ervan, alsmede voor de sluiting van de desbetreffende verpakkingen;

Overwegende dat enerzijds de meststoffenproductie meer of minder grote schommelingen kan ondergaan als gevolg van de toegepaste fabricagetechniek of grondstoffen, dat er anderzijds bij de bemonstering en de analyse afwijkingen kunnen voorkomen; dat het derhalve noodzakelijk is op de gewaarborgde gehalten aan waardegevende bestanddelen toleranties toe te staan; dat deze toleranties in het belang van de gebruikers in de land- of tuinbouw bepaalde grenzen niet mogen overschrijden;

Overwegende dat deze richtlijn alleen betrekking heeft op enkelvoudige meststoffen en mengmeststoffen; dat in latere richtlijnen met name voorschriften zullen worden uitgevaardigd voor vloeibare meststoffen, secundaire bestanddelen en spoorelementen;

Overwegende dat de vaststelling van de bemonsterings- en de analysemethoden, alsmede de wijzigingen of eventuele aanvullingen daarvan met het oog op de vooruitgang van de techniek, toepassingsmaatregelen zijn die een technisch karakter dragen en dat het dienstig is de aanvaarding daarvan aan de Commissie over te laten, ten einde de procedure te vereenvoudigen en te bespoedigen;

Overwegende dat de vooruitgang van de techniek een snelle aanpassing van de in de verschillende richtlijnen inzake meststoffen vastgelegde technische voorschriften noodzakelijk maakt; dat, met het oog op een vereenvoudiging van de tenuitvoerlegging van de daarvoor noodzakelijke maatregelen, een procedure dient te worden ingesteld voor een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie in het kader van het comité voor de aanpassing van de richtlijnen inzake opheffing van de technische handelsbelemmeringen in de sector meststoffen aan de technische vooruitgang,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn is van toepassing op produkten die in het verkeer worden gebracht als meststoffen met de vermelding „E.E.G.-meststof”.

Artikel 2

De Lid-Staten treffen alle dienstige maatregelen opdat de vermelding „E.E.G.-meststof” slechts kan worden

⁽¹⁾ PB nr. C 49 van 28. 6. 1973, blz. 42.

⁽²⁾ PB nr. C 123 van 27. 11. 1972, blz. 34.

gebruikt voor meststoffen in vaste vorm die behoren tot een van de in bijlage I vermelde meststoftypen en voldoen aan de in deze richtlijn en in de bijlagen I, II en III vastgestelde eisen.

Artikel 3

De Lid-Staten treffen alle dienstige maatregelen opdat de in artikel 1 bedoelde meststoffen voorzien worden van identificatiegegevens. Deze gegevens zijn in punt 1 van bijlage II opgesomd en de nadere toepassingsvoorschriften zijn in punt 2 van dezelfde bijlage vastgesteld.

Indien de meststoffen verpakt zijn, dienen deze gegevens op de verpakking of op de etiketten te worden vermeld. In geval van verpakkingen met een inhoud van meer dan 100 kg is het toegestaan dat de identificatiegegevens alleen op de begeleidende documenten worden vermeld. Wanneer de meststoffen onverpakt zijn, dienen deze gegevens op de begeleidende documenten te worden vermeld.

Ten einde aan de eisen van bijlage II, punt 1, sub b) en c), te voldoen, kunnen de Lid-Staten voorschrijven dat voor de op hun grondgebied in het verkeer gebrachte meststoffen de vermelding van de gehalten aan fosfor, kalium en magnesium als volgt moet worden aangegeven:

- hetzij uitsluitend in de vorm van oxyden (P_2O_5 , K_2O , MgO),
- hetzij uitsluitend in de vorm van het element (P, K, Mg),
- hetzij in de twee vormen tegelijk.

Wanneer de Lid-Staten gebruik maken van de mogelijkheid om voor te schrijven dat de vermelding van de gehalten aan fosfor, kalium en magnesium in de vorm van het element moet geschieden, moeten alle vermeldingen in de vorm van oxyden die in de bijlagen voorkomen in de vorm van elementen worden uitgedrukt en moeten de getallen met behulp van de volgende factoren worden omgerekend:

Fosfor (P)	=	Fosforzuuranhydride (P_2O_5)	
		$\times 0,436$	
Kalium (K)	=	Kaliumoxyde (K_2O)	
		$\times 0,83$	
Magnesium (Mg)	=	Magnesiumoxyde (MgO)	
		$\times 0,6$	

de Lid-Staten die van genoemde mogelijkheid gebruik hebben gemaakt, brengen de nodige aanpassingen aan in de in de bijlagen van deze richtlijn voorkomende voorschriften.

Artikel 4

1. Onverminderd de bepalingen van andere communautaire regelingen mogen op de in artikel 3 be-

doelde verpakkingen, etiketten en begeleidende documenten uitsluitend de volgende vermeldingen betreffende de meststof voorkomen:

- a) de in bijlage II, onder punt 1, genoemde verplichte identificatiegegevens;
- b) de facultatieve vermeldingen die in bijlage I staan;
- c) het merk van de fabrikant, het merk van het produkt en de handelsbenamingen;
- d) de specifieke gegevens betreffende wijze van gebruik, opslag en behandeling van de meststoffen.

De sub c) en d) bedoelde gegevens mogen niet in tegenspraak zijn met de sub a) en b) bedoelde gegevens en moeten duidelijk gescheiden zijn van deze laatste.

2. Alle in lid 1 genoemde vermeldingen moeten duidelijk gescheiden zijn van de overige gegevens op de verpakkingen, etiketten en begeleidende documenten.

Artikel 5

De Lid-Staten kunnen eisen dat op hun grondgebied het etiket, het opschrift op de verpakking en de begeleidende documenten in elk geval in de nationale taal of talen zijn gesteld.

Artikel 6

Wanneer het verpakte meststoffen betreft, moet de verpakking op zodanige wijze of met een zodanig systeem zijn gesloten dat door het openen ervan de sluiting, de sluitzegel(s) of de verpakking zelf onherstelbaar beschadigd wordt.

Het gebruik van klepzakken is toegestaan.

Artikel 7

Onverminderd de bepalingen van andere communautaire richtlijnen mogen de Lid-Staten het in het verkeer brengen van meststoffen die voorzien zijn van de vermelding „E.E.G.-meststof” en die voldoen aan de bepalingen van deze richtlijn en haar bijlagen, niet verbieden, beperken of belemmeren om redenen die verband houden met samenstelling, identificatie, etikettering of verpakking.

Artikel 8

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de meststoffen die in het verkeer worden gebracht met de vermelding „E.E.G.-meststof” ten minste steekproefs-

gewijs officieel worden gecontroleerd ten einde na te gaan of zij voldoen aan de bepalingen van deze richtlijn en van die in de bijlagen I en II.

2. De naleving van de bepalingen van deze richtlijn en van de bijlagen I en II met betrekking tot de overeenstemming met de diverse typen meststoffen, alsmede de inachtneming van de gewaarborgde gehalten aan waardegevende bestanddelen en van de gewaarborgde gehalten aan vormen waarin deze bestanddelen voorkomen en van hun gewaarborgde oplosbaarheid, kunnen bij officiële controles slechts worden vastgesteld met behulp van de bemonsterings- en analysemethoden die zijn vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in deze richtlijn en met inachtneming van de toleranties die zijn vermeld in bijlage III.

3. De Lid-Staten kunnen alle dienstige maatregelen treffen opdat de in bijlage III bepaalde toleranties niet stelselmatig kunnen worden uitgebuit.

Artikel 9

1. De wijzigingen die nodig zijn om de kolommen 4, 5 en 6 van deel A en de kolommen 8, 9 en 10 van deel B van bijlage I en de bijlage III aan te passen aan de stand van de techniek, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 11.

2. Ook de bemonsterings- en analysemethoden worden volgens de procedure van artikel 11 vastgesteld.

Artikel 10

1. Er wordt een Comité opgericht voor de aanpassing van de richtlijnen inzake opheffing van de technische handelsbelemmeringen in de sector meststoffen aan de technische vooruitgang, hierna te noemen „Comité”. Dit Comité is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 11

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, wordt deze bij het Comité ingeleid door de Voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van de Vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

2. De Vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn van twee maanden. Het spreekt zich uit met een meerderheid van eenenveertig stemmen, waarbij de stemmen van de Lid-Staten worden gewogen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De Voorzitter neemt niet deel aan de stemming.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies, doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de vast te stellen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

c) Indien de Raad na een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de indiening van het voorstel, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 12

1. Binnen een termijn van vierentwintig maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn, treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn. Zij stellen de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

2. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de Commissie in kennis wordt gesteld van de tekst van alle nationale bepalingen die zij op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen.

Artikel 13

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 18 december 1975.

Voor de Raad

De Voorzitter

M. TOROS

BIJLAGE I

A. ENKELVOUDIGE MESTSTOFFEN

I. STIKSTOFMESTSTOFFEN

Nr.	Type-aanduiding	Gegevens betreffende de wijze van productie en de hoofdbestanddelen	Minim Gehalte aan waardegevende bestanddelen (in gew. %) Aanduiding van de waardegevende bestanddelen, verdere vereisten	Verdere gegevens betreffende de type-aanduiding	Elementen waarvan de gehalten gewaarborgd moeten worden Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen Andere hoedanigheden
1	2	3	4	5	6
1a	Kalksalpeter (calciumnitraat)	Langs chemische weg verkregen produkt, dat als hoofdbestanddeel calciumnitraat en eventueel ammoniumnitraat bevat	15% N Stikstof, uitgedrukt als stikstof totaal of in de vorm van nitraat- en ammoniumstikstof. Max. gehalte aan ammoniumstikstof 1,5% N		Stikstof totaal Facultatieve aanvullende aanduiding: nitraatstikstof ammoniumstikstof
1b	Kalkmagnesiumsalpeter (calciummagnesiumnitraat)	Langs chemische weg verkregen produkt, dat als hoofdbestanddelen calciumnitraat en magnesiumnitraat bevat	13% N Stikstof in de vorm van nitraatstikstof Minimumgehalt aan magnesium in de vorm van in water oplosbare zouten, uitgedrukt als magnesiumoxyde : 5% MgO		Nitraatstikstof Magnesiumoxyde, oplosbaar in water
2a	Natronsalpeter (natriumnitraat)	Langs chemische weg verkregen produkt, dat als hoofdbestanddeel natriumnitraat bevat	15% N Stikstof in de vorm van nitraatstikstof		Nitraatstikstof
2b	Chilipeter (natriumnitraat van Chili)	Op basis van caliche vervaardigd produkt, dat als hoofdbestanddeel natriumnitraat bevat	15% N Stikstof in de vorm van nitraatstikstof		Nitraatstikstof
3a	Kalkstikstof (kalkcyanamide)	Langs chemische weg verkregen produkt, dat als hoofdbestanddeel calciumcyanamide alsmede calciumoxyde en daarnaast eventueel geringe hoeveelheden van ammoniumzouten en ureum bevat	18% N Stikstof, uitgedrukt als stikstof totaal. Ten minste 75% van de aangegeven stikstof moet gebonden zijn in de vorm van cyanamidestikstof		Stikstof totaal

Nr.	Type-aanduiding	Gegevens betreffende de wijze van produktie en de hoofdbestanddelen	Minimumgehalte aan waardegevende bestanddelen (in gew. %) Aanduiding van de waardegevende bestanddelen, verdere vereisten	Verdere gegevens betreffende de type-aanduiding	Elementen waarvan de gehaken gewaarborgd moeten worden Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen Andere hoedanigheden
1	2	3	4	5	6
3b	Nitraathoudend kalkstikstof (nitraathoudende kalkcyaanamide)	Langs chemische weg verkregen produkt, dat als hoofdbestanddeel calciumcyaanamide alsmede: calciumoxyde en daarnaast eventueel geringe hoeveelheden ammoniumzouten en ureum bevat, waaraan nitraat is toegevoegd	18 % N Stikstof, uitgedrukt als stikstof totaal. Ten minste 75 % van de aangegeven stikstof (nitraatstikstof niet meegerekend) moet gebonden zijn in de vorm van cyaanamidedstikstof Nitraatstikstof: Minimumgehalte: 1 % N Maximumgehalte: 3 % N		Stikstof totaal Nitraatstikstof
4	Ammoniumsulfaat	Langs chemische weg verkregen produkt, dat als hoofdbestanddeel ammoniumsulfaat bevat	20 % N Stikstof in de vorm van ammoniumstikstof		Ammoniumstikstof
5	Ammoniumnitraat Kalkammonsalpeter	Langs chemische weg verkregen produkt, dat als hoofdbestanddeel ammoniumnitraat bevat, en daarnaast eventueel vulstoffen zoals gemalen kalksteen, calciumcarbonaat, calciumsulfaat, dolomiet, magnesiumsulfaat, kieseriet	20 % N Stikstof in de vorm van nitraat- en ammoniumstikstof, waarbij elk der beide vormen ongeveer de helft van de aanwezige stikstof dient uit te maken	De benaming „kalkammonsalpeter” mag slechts worden gebruikt voor een meststof die naast ammoniumnitraat uitsluitend calciumcarbonaat (kalksteen) en/of magnesiumcarbonaat en calciumcarbonaat (Dolomietisch gesteente) bevat. Het minimumgehalte aan deze carbonaten moet 20 % en hun zuiverheidsgraad ten minste 90 % bedragen	Stikstof totaal nitraatstikstof, ammoniumstikstof
6	Ammoniumsulfaat-salpeter (ammoniak-sulfonittraat)	Langs chemische weg verkregen produkt, dat als hoofdbestanddelen ammoniumnitraat en ammoniumsulfaat bevat	25 % N Stikstof in de vorm van ammonium- en nitraatstikstof Minimumgehalte aan nitraatstikstof : 5 % N		Stikstof totaal ammoniumstikstof, nitraatstikstof

Nr.	Type-aanduiding	Gegevens betreffende de wijze van productie en de hoofdbestanddelen	Minimumgehalten aan waardegevende bestanddelen (in gew. %) Aanduiding van de waardegevende bestanddelen, verdere vereisten	Verdere gegevens betreffende de type-aanduiding	Elementen waarvan de gehalten gewaarborgd moeten worden Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen Andere hoedanigheden
1	2	3	4	5	6
7	Stikstofmagnesiumsulfaat	Langs chemische weg verkregen produkt dat als hoofdbestanddelen ammoniumnitraat, ammoniumsulfaat en magnesiumsulfaat bevat	19% N Stikstof in de vorm van ammonium- en nitraatstikstof. Minimumgehalte aan nitraatstikstof 6% N, 5% MgO magnesium in de vorm van in water oplosbare zouten; uitgedrukt als magnesiumoxyde		Stikstof totaal Ammoniumstikstof Nitraatstikstof Magnesiumoxyde, oplosbaar in water
8	Stikstofmagnesia	Langs chemische weg verkregen produkt dat als hoofdbestanddelen nitraten en ammoniumzouten en magnesiumverbindingen (dolomiet, magnesiumcarbonaat en/of magnesiumsulfaat) bevat	19% N Stikstof in de vorm van ammonium- en nitraatstikstof. Minimumgehalte aan nitraatstikstof 6% N, 5% MgO magnesium oplosbaar in mineraalzuur, uitgedrukt als magnesiumoxyde		Stikstof totaal Ammoniumstikstof Nitraatstikstof Magnesiumoxyde, oplosbaar in mineraalzuur Facultatieve, aanvullende aanduiding: magnesiumoxyde, oplosbaar in water
9	Ureum	Langs chemische weg verkregen produkt dat als hoofdbestanddeel koolzuurdiamide (carbamide) bevat	44% N Stikstof, uitgedrukt als stikstof totaal in de vorm van ureumstikstof Maximumbiureetgehalte: 1,2%		Stikstof totaal in de vorm van ureumstikstof

II. FOSFORZUURMESTSTOFFEN

Voor de meststoffen die in de vorm van korrels worden verkocht en waarvoor ten aanzien van de basisbestanddelen fijnheidseisen zijn ingesteld (meststoffen 1, 3, 4, 5, 6 en 7) zullen deze door middel van een passende analysemethode worden vastgesteld

Nr.	Type-aanduiding	Gegevens betreffende de wijze van produktie en de hoofdbestanddelen	Minimiumgehalte aan waardegevende bestanddelen (in gew. %) Aanduiding van de waardegevende bestanddelen, verdere vereisten	Verdere gegevens betreffende de type-aanduiding	Elementen waarvan de gehaken gewaarborgd moeten worden Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen Andere hoedanigheden
1	2	3	4	5	6
1	Thomaslakken-meel — Thomasfosfaat — Thomasmeel	In staalfabrieken door bewerking van fosforhoudend gietijzer verkre-gen produkt, dat als hoofdbestanddeel calciumsilicofosfaat bevat	12% P_2O_5 Fosforzuuranhydride, oplosbaar in mineraalzuur, waarvan ten minste 75% van het aangegeven gehalte oplosbaar is in 2% citroenzuur of 10% P_2O_5 Fosforzuuranhydride, oplosbaar in 2% citroenzuur Fijnheid: Ten minste 75% doorgang door een zeef van 0,160 mm, en ten minste 96% doorgang door een zeef van 0,630 mm		Fosforzuuranhydride totaal (oplosbaar in mineraalzuur), waarvan 75% (aan te geven in gewichtspercenten) oplosbaar in 2% citroenzuur (verhandeld in Frankrijk en Italië) Fosforzuuranhydride totaal (oplosbaar in mineraalzuur) en fosforzuuranhydride, oplosbaar in 2% citroenzuur (verhandeld in het Verenigd Koninkrijk) Fosforzuuranhydride, oplosbaar in 2% citroenzuur (verhandeld in België, Denemarken, Duitsland, Ierland, Luxemburg en Nederland)
2a	Supertfosfaat	Door reactie van gemalen ruw fosfaat met zwavelzuur verkregen produkt, dat als hoofdbestanddeel monocalciumfosfaat alsmede calciumsulfaat bevat	16% P_2O_5 Fosforzuuranhydride, oplosbaar in neutraal ammoniumcitraat, waarvan ten minste 93% van het aangegeven P_2O_5 -gehalte oplosbaar is in water Monsterhoeveelheid : 1 g		Fosforzuuranhydride, oplosbaar in neutraal ammoniumcitraat Fosforzuuranhydride, oplosbaar in water
2b	Geconcentreerd superfosfaat	Door reactie van gemalen ruw fosfaat met zwavelzuur en fosforzuur verkregen produkt, dat als hoofdbestanddeel monocalciumfosfaat alsmede calciumsulfaat bevat	25% P_2O_5 Fosforzuuranhydride, oplosbaar in neutraal ammoniumcitraat, waarvan ten minste 93% van het aangegeven P_2O_5 -gehalte oplosbaar is in water Monsterhoeveelheid : 1 g		Fosforzuuranhydride, oplosbaar in neutraal ammoniumcitraat Fosforzuuranhydride, oplosbaar in water

Nr.	Type-aanduiding	Gegevens betreffende de wijze van productie en de hoofdbestanddelen	Minimumgehalten aan waardegevende bestanddelen (in gew. %) Aanduiding van de waardegevende bestanddelen, verdere vereisten	Verdere gegevens betreffende de type-aanduiding	Elementen waarvan de gehalten gewaarborgd moeten worden Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen Andere hoedanigheden
1	2	3	4	5	6
2c	Tripel superfosfaat	Door reactie van gemalen ruw fosfaat met fosforzuur verkregen produkt, dat als hoofdbestanddeel monocalciumfosfaat bevat	38 % P_2O_5 Fosforzuuranhydride, oplosbaar in neutraal ammoniumcitraat waarvan ten minste 93 % van het aangegeven P_2O_5 -gehalte oplosbaar is in water Monsterhoeveelheid : 3 g		Fosforzuuranhydride, oplosbaar in neutraal ammoniumcitraat Fosforzuuranhydride, oplosbaar in water
3	Gedeeltelijk ontsloten natuurfosfaat	Door gedeeltelijke ontsluiting met zwavelzuur of fosforzuur van gemalen natuurfosfaat verkregen produkt, dat als hoofdbestanddelen monocalciumfosfaat, tricalciumfosfaat en calciumsulfaat bevat	20 % P_2O_5 Fosforzuuranhydride, oplosbaar in mineraalzuur, waarvan ten minste 40 % van het aangegeven P_2O_5 -gehalte oplosbaar is in water Fijnheid: ten minste 90 % doorgang door een zeef van 0,160 mm, ten minste 98 % doorgang door een zeef van 0,630 mm		Fosforzuuranhydride totaal (oplosbaar in mineraalzuur) Fosforzuuranhydride oplosbaar in water
4	Dubbeltkalkfosfaat (Neergeslagen dicalciumfosfaat)	Door precipitatie van uit minerale fosfaten of uit beenderen vrijgemaakt fosforzuur verkregen produkt, dat als hoofdbestanddeel dicalciumfosfaatdihydraat bevat	38 % P_2O_5 Fosforzuuranhydride, oplosbaar in alkalisch ammoniumcitraat (Petersmann) Fijnheid: ten minste 90 % doorgang door een zeef van 0,160 mm, ten minste 98 % doorgang door een zeef van 0,630 mm		Fosforzuuranhydride, oplosbaar in alkalisch ammoniumcitraat

Nr.	Type-aanduiding	Gegevens betreffende de wijze van productie en de hoofdbestanddelen	Minimiumgehalte aan waardegevende bestanddelen (in gew. %) Aanduiding van de waardegevende bestanddelen, verdere vereisten	Verdere gegevens betreffende de type-aanduiding	Elementen waarvan de gehalten gewaarborgd moeten worden Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen Andere hoedanigheden
1	2	3	4	5	6
5	Gloei-fosfaat	Door thermische reactie onder inwerking van alkali- en kiezelzuurverbindingen uit gemalen ruw fosfaat verkregen produkt, dat als hoofdbestanddelen alkalisch fosfaat en calciumsilicaat bevat	25 % P_2O_5 Fosforzuuranhydride, oplosbaar in alkalisch ammoniumcitraat (Petermann) Fijnheid: — ten minste 75 % doorgang door een zeef van 0,160 mm, — ten minste 96 % doorgang door een zeef van 0,630 mm		Fosforzuuranhydride oplosbaar in alkalisch ammoniumcitraat
6	Aluminiumcalciumfosfaat	Door thermische ontsluiting en vernaling verkregen amorf produkt, dat als hoofdbestanddelen aluminium- en calciumfosfaten bevat	30 % P_2O_5 Fosforzuuranhydride, oplosbaar in mineraalzuur, waarvan ten minste 75 % van het aangegeven P_2O_5 gehalte oplosbaar is in alkalisch ammoniumcitraat (Joulie) Fijnheid: — ten minste 90 % doorgang door een zeef van 0,160 mm, — ten minste 98 % doorgang door een zeef van 0,630 mm		Fosforzuuranhydride totaal (oplosbaar in mineraalzuur) Fosforzuuranhydride, oplosbaar in alkalisch ammoniumcitraat
7	Zacht natuurfosfaat	Door vernaling van zachte natuurfosfaten verkregen produkt, dat als hoofdbestanddeel tricalciumfosfaat alsmede calciumcarbonaat bevat	25 % P_2O_5 Fosforzuuranhydride oplosbaar in mineraalzuur, waarvan ten minste 55 % van het aangegeven P_2O_5 gehalte oplosbaar is in 2 % mierenzuur Fijnheid: — ten minste 90 % doorgang door een zeef van 0,063 mm, — ten minste 99 % doorgang door een zeef van 0,125 mm		Fosforzuuranhydride totaal (oplosbaar in mineraalzuur) Fosforzuuranhydride oplosbaar in 2 % mierenzuur Fijnheid door een zeef van 0,063 mm

III. KALIMESTSTOFFEN

Nr.	Type-aanduiding	Gegevens betreffende de wijze van productie en de hoofdbestanddelen	Minimумагhalte aan waardegevende bestanddelen (in gew. %) Aanduiding van de waardegevende bestanddelen, verdere vereisten	Verdere gegevens betreffende de type-aanduiding	Elementen waarvan de gehalten gewaarborgd moeten worden Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen Andere hoedanigheden
1	2	3	4	5	6
1	Ruw kalizout	Door vermaling van ruwe kalizouten verkregen produkt	10 % K_2O Kalium, uitgedrukt als in water oplosbaar kaliumoxyde 5 % MgO Magnesium in de vorm van in water oplosbare zouten, uitgedrukt als magnesiumoxyde	De gebruikelijke handelsbenamingen mogen worden toegevoegd	Kaliumoxyde, oplosbaar in water Magnesiumoxyde, oplosbaar in water
2	Verrijkt ruw kalizout	Door menging van ruw kalizout met kaliumchloride verkregen verrijkt produkt	18 % K_2O Kalium, uitgedrukt als in water oplosbaar kaliumoxyde	De gebruikelijke handelsbenamingen mogen worden toegevoegd	Kaliumoxyde, oplosbaar in water Facultatieve vermelding van het gehalte aan magnesiumoxyde oplosbaar in water, indien hoger dan 5 % MgO
3	Kaliumchloride	Door bewerking van ruwe kalizouten verkregen produkt, dat als hoofdbestanddeel kaliumchloride bevat	37 % K_2O Kalium, uitgedrukt als in water oplosbaar kaliumoxyde	De gebruikelijke handelsbenamingen mogen worden toegevoegd	Kaliumoxyde, oplosbaar in water
4	Kaliumchloride met magnesium	Door bewerking van ruwe kalizouten onder toevoeging van magnesiumzouten verkregen produkt dat als hoofdbestanddelen kaliumchloride en magnesiumzouten bevat	37 % K_2O Kalium, uitgedrukt als in water oplosbaar kaliumoxyde 5 % MgO Magnesium in de vorm van in water oplosbare zouten, uitgedrukt als magnesiumoxyde		Kaliumoxyde, oplosbaar in water Magnesiumoxyde, oplosbaar in water

Nr.	Type-aanduiding	Gegevens betreffende de wijze van produktie en de hoofdbestanddelen	Minimumgehalte aan waardegevende bestanddelen (in gew. %) Aanduiding van de waardegevende bestanddelen, verdere vereisten	Verdere gegevens betreffende de type-aanduiding	Elementen waarvan de gehalten gewaarborgd moeten worden Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen Andere hoedanigheden
1	2	3	4	5	6
5	Kaliumsulfaat	Langs chemische weg uit kalizouten verkregen produkt, dat als hoofdbestanddeel kaliumsulfaat bevat	47 % K_2O Kalium, uitgedrukt als in water oplosbaar kaliumoxyde Maximumgehalte aan chloor: 3 % Cl		Kaliumoxyde, oplosbaar in water Facultatieve vermelding van het chloorgehalte, indien minder dan 3 % Cl
6	Patentkali	Langs chemische weg uit kalizouten verkregen produkt, eventueel met bijmenging van magnesiumzouten, dat als hoofdbestanddelen kaliumsulfaat en magnesiumsulfaat bevat	22 % K_2O Kalium, uitgedrukt als in water oplosbaar kaliumoxyde 8 % MgO Magnesium in de vorm van in water oplosbare zouten, uitgedrukt als magnesiumoxyde Maximumgehalte aan chloor: 3 % Cl	De gebruikelijke handelsbenamingen mogen worden toegevoegd	Kaliumoxyde, oplosbaar in water Magnesiumoxyde, oplosbaar in water Facultatieve vermelding van het chloorgehalte, indien minder dan 3 % Cl

B. TYPENLIJST MENGMEESTSTOFFEN

1. NPK-MEESTSTOFFEN

Type-aanduiding	Bereidingswijze	Minimumgehalten aan waardegevend bestanddelen (in gewichtspercenten)		Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen alsmede de gehalten hiervan die, zoals in de kolommen 8 tot en met 10 gespecificeerd, gewaarborgd moeten worden. Rijnheidsniveaus			Aanduidingen voor de identificatie van de meststoffen. Verdere vereisten		
		Totaal	Elk waardegevend bestanddeel afzonderlijk	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
NPK-meststof	Langs chemische weg of door menging verkregen produkt dat geen organische meststoffen van dierlijke of plantaardige oorsprong bevat	20% (N + P ₂ O ₅ + K ₂ O)	3% N 5% P ₂ O ₅ 5% K ₂ O	(1) stikstof totaal	(1) Fosforzuuranhydride, oplosbaar in water	Kaliumoxyde oplosbaar in water	(1) Stikstof totaal	1. Een NPK-meststof die geen thomasmassa, gloeifosfaat, aluminiumcalciumfosfaat, gedeeltelijk ontsloten natuurfosfaat en natuurfosfaat bevat, moet worden gegarandeerd volgens een van de oplosbaarheidsformules (1), (2) of (3): — bereikt de hoeveelheid in water oplosbaar P ₂ O ₅ geen 2% dan wordt uitsluitend de oplosbaarheid (2) aangegeven — bereikt de hoeveelheid in water oplosbaar P ₂ O ₅ wel 2% dan is de aan te geven oplosbaarheid de oplosbaarheid (3) met verplichte opgave van het gehalte aan in water oplosbaar P ₂ O ₅ (oplosbaarheid (1)). Het gehalte aan uitsluitend in mineraalzuur oplosbaar P ₂ O ₅ mag 2% niet overschrijden. In geval 1 is de in bewerking te nemen hoeveelheid voor de bepaling van de oplosbaarheid (2) en (3): 1 g.	(1) Kaliumoxyde, oplosbaar in water (2) De aanduiding „chlor-arm” is gebonden aan een maximum gehalte van 2% Cl. (3) Het is toegestaan een chloorgehalte te garanderen.
				(2) nitraat-stikstof	(2) Fosforzuuranhydride, oplosbaar in neutraal ammoniumcitraat		(2) Indien één van de stikstofvormen (2) tot en met (5) ten minste één gewichtspercent bedraagt moet deze worden gewaarborgd		
				(3) ammoniumstikstof	(3) Fosforzuuranhydride oplosbaar in water en in neutraal ammoniumcitraat				
				(4) ureumstikstof	(4) Fosforzuuranhydride uitsluitend oplosbaar in mineraalzuur				
				(5) cyaanamide-stikstof	(5) Fosforzuuranhydride oplosbaar in alkalisch ammoniumcitraat (Petermann)				
					(6a) Fosforzuuranhydride oplosbaar in mineraalzuur, waarvan ten minste 75% van het aangegeven P ₂ O ₅ -gehalte oplosbaar in 2% citroenzuur				
					(6b) Fosforzuuranhydride oplosbaar in 2% citroenzuur			2a) Een NPK-meststof welke natuurfosfaat of gedeeltelijk ontsloten natuurfosfaat bevat, mag geen thomasmassa, gloeifosfaat en aluminiumcalciumfosfaat bevatten. Garandering geschiedt volgens de oplosbaarheidsformules (1), (3) en (4).	

Type-aanduiding	Bereidingswijze	Minimumgehalte aan waardegevende bestanddelen (in gewichtspercenten)		Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen alsmede de gehalten hiervan die, zoals in de kolommen 8 tot en met 10 gespecificeerd, gewaarborgd moeten worden. Fijnheidseisen				Aanduidingen voor de identificatie van de meststoffen. Verdere vereisten		
		Totaal	Elk waardegevend bestanddeel afzonderlijk	N	P ₂ O ₅	K ₂ O		N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1	2	3	4	5	6	7		8	9	10
					(7) Fosforzuuranhydride oplosbaar in mineraalzuur, waarvan ten minste 75 % van het aangegeven P ₂ O ₅ -gehalte oplosbaar in alkalisch ammoniumcitraat (Joulie)				Dit meststoftype moet beantwoorden aan de volgende eisen: — het moet ten minste 2 % uitsluitend in mineraalzuur oplosbaar P ₂ O ₅ bevatten (oplosbaarheid (4)) — het moet ten minste 5 % in water en in neutraal ammoniumcitraat oplosbaar P ₂ O ₅ bevatten (oplosbaarheid (3)) — het moet ten minste 2,5 % in water oplosbaar P ₂ O ₅ bevatten (oplosbaarheid (1)). Dit meststoftype moet onder de benaming „NPK-meststof met natuurfosfaat” of „NPK-meststof met gedeeltelijk ontsloten natuurfosfaat” in de handel worden gebracht. In geval 2a) is de in bewerking te nemen hoeveelheid voor de bepaling van de oplosbaarheid (3) : 3 g.	
					(8) Fosforzuuranhydride oplosbaar in mineraalzuur, waarvan ten minste 55 % van het aangegeven P ₂ O ₅ -gehalte oplosbaar in 2 % mierenzuur				2b) Een NPK-meststof die aluminiumcalciumfosfaat bevat, mag geen thomafosfaat, gloeifosfaat, gedeeltelijk ontsloten natuurfosfaat en natuurfosfaat bevatten. Garanderen van het waardegevende bestanddeel geschiedt volgens de oplosbaarheidsformules (1) en (7), welke laatste wordt toegepast na aftrek van de oplosbaarheid in water. Dit meststoftype moet beantwoorden aan de volgende eisen: — het moet ten minste 2 % in water oplosbaar P ₂ O ₅ bevatten (oplosbaarheid 1);	
					<i>Fijnheid van de fosfaathoudende basisbestanddelen:</i> Thomasfosfaat: ten minste 75 % doorgang door een zeef van 0,160 mm. Aluminiumcalciumfosfaat: ten minste 90 % doorgang door een zeef van 0,160 mm. Gloeifosfaat: ten minste 75 % doorgang door een zeef van 0,160 mm. Zacht natuurfosfaat: ten minste 90 % doorgang door een zeef van 0,063 mm. Gedeeltelijk ontsloten natuurfosfaat: ten minste 90 % doorgang door een zeef van 0,160 mm.					

Type-aanduiding	Bereidingswijze	Minimumgehalte aan waardegevende bestanddelen (in gewichtspercenten)		Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen alsmede de gehalten hiervan die, zoals in de kolommen 8 tot en met 10 gespecificeerd, gewaarborgd moeten worden. Fijnheidszeven			Aanduidingen voor de identificatie van de meststoffen. Verdere vereisten		
		Totaal	Elk waardegevend bestanddeel afzonderlijk	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
								— het moet ten minste 5 % P₂O₅ volgens de oplosbaarheidsformule (7) bevatten. Dit meststoftype moet onder de benaming „NPK-meststof met aluminiumcalciumfosfaat” in de handel worden gebracht.	
							3.	Voor NPK-meststoffen die slechts een van de volgende fosfaatmeststofftypen bevatten: thomasfosfaat, gloeifosfaat, aluminiumcalciumfosfaat, zacht natuurfosfaat, moet de type-aanduiding worden gevolgd door de vermelding van het fosfaataandeel. Het garanderen van de oplosbaarheid van het P₂O₅ moet als volgt geschieden: — voor meststoffen op basis van thomasfosfaat: oplosbaarheid (6a) (Frankrijk, Italië) of (6b) (Belgie, Denemarken, Duitsland, Ierland, Luxemburg, Nederland, Verenigd Koninkrijk) — voor meststoffen op basis van gloeifosfaat: oplosbaarheid (5) — voor meststoffen op basis van aluminiumcalciumfosfaat: oplosbaarheid (7) — voor meststoffen op basis van zacht natuurfosfaat: oplosbaarheid (8)	

2. NP-MESTSTOFFEN

Type-aanduiding	Bereidingswijze	Minimumgehalten aan waardegevende bestanddelen (in gewichtspercenten)		Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen alsmede de gehalten hiervan die, zoals in de kolommen 8 tot en met 10 gespecificeerd, gewaarborgd moeten worden. Fijnheidseisen			Aanduidingen voor de identificatie van de meststoffen. Verdere vereisten		
		Totaal	Elk waardegevend bestanddeel afzonderlijk	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
NP-meststof	Langs chemische weg of door menging verkregen producten, dat organische meststoffen van dierlijke of plantaardige oorsprong bevat	18 % (N + P ₂ O ₅)	3 % N 5 % P ₂ O ₅	(1) stikstof totaal (2) nitraatstikstof (3) ammoniumstikstof (4) ureumstikstof (5) cyaanamidestikstof	(1) Fosforzuuranhydride, oplosbaar in water (2) Fosforzuuranhydride, oplosbaar in neutraal ammoniumcitraat (3) Fosforzuuranhydride oplosbaar in water en in neutraal ammoniumcitraat (4) Fosforzuuranhydride uitsluitend oplosbaar in mineraalzuur (5) Fosforzuuranhydride oplosbaar in alkalisch ammoniumcitraat (Petermann) (6a) Fosforzuuranhydride oplosbaar in mineraalzuur, waarvan ten minste 75 % van het aangegeven P ₂ O ₅ -gehalte oplosbaar in 2 % citroenzuur; (6b) Fosforzuuranhydride oplosbaar in 2 % citroenzuur		(1) Stikstof totaal (2) Indien één van de stikstofvormen (2) t/m (5) ten minste één gewichtspercent bedraagt moet deze worden gewaarborgd	1. Een NP-meststof die geen thomassfosfaat, gloeifosfaat, aluminiumcalciumfosfaat, gedeeltelijk ontsloten natuurfosfaat en natuurfosfaat bevat, moet worden gegarandeerd volgens een van de oplosbaarheidsformules (1), (2) of (3): — bereikt de hoeveelheid in water oplosbaar P ₂ O ₅ geen 2 % dan wordt uitsluitend de oplosbaarheid (2) aangegeven — bereikt de hoeveelheid in water oplosbaar P ₂ O ₅ wel 2 %, dan is de aan te geven oplosbaarheid de oplosbaarheid (3) met verplichte opgave van het gehalte aan in water oplosbaar P ₂ O ₅ (oplosbaarheid (1)). Het gehalte aan uitsluitend in mineraalzuur oplosbaar P ₂ O ₅ mag 2 % niet overschrijden. In geval (1) is de in bewerking te nemen hoeveelheid voor de bepaling van de oplosbaarheid (2) en (3): 1 g. 2a) Een NP-meststof welke natuurfosfaat of gedeeltelijk ontsloten natuurfosfaat bevat, mag geen thomassfosfaat, gloeifosfaat en aluminiumcalciumfosfaat bevatten. Garandering geschiedt volgens de oplosbaarheidsformules (1), (3) en (4).	

Type-aanduiding	Bereidingswijze	Minimumgehalten aan waardegevende bestanddelen (in gewichtspercenten)		Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen alsmede de gehalten hiervan die, zoals in de kolommen 8 tot en met 10 gespecificeerd, gewaarborgd moeten worden. Fijnheidseisen			Aanduidingen voor de identificatie van de meststoffen. Verdere vereisten		
		Totaal	Elk waardegevend bestanddeel afzonderlijk	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
					(7) Fosforzuuranhydride oplosbaar in mineraalzuur, waarvan ten minste 75 % van het aangegeven P ₂ O ₅ -gehalte oplosbaar in alkalisch ammoniumcitraat (Joulie)				Dit meststoftype moet beantwoorden aan de volgende eisen: — het moet ten minste 2 % uitsluitend in mineraalzuur oplosbaar P ₂ O ₅ bevatten (oplosbaarheid (4)) — het moet ten minste 5 % in water en in neutraal ammoniumcitraat oplosbaar P ₂ O ₅ bevatten (oplosbaarheid (3)) — het moet ten minste 2,5 % in water oplosbaar P ₂ O ₅ bevatten (oplosbaarheid (1)). Dit meststoftype moet onder de benaming „NP-meststof met natuurfosfaat” of „NP-meststof met gedeeltelijk ontsloten natuurfosfaat” in de handel worden gebracht. In geval 2a) is de in bewerking te nemen hoeveelheid voor de bepaling van de oplosbaarheid (3) : 3 g. 2b) Een NP-meststof die aluminiumcalciumfosfaat bevat, mag geen thomasfosfaat, gloeifosfaat, gedeeltelijk ontsloten natuurfosfaat een natuurfosfaat bevatten. Garandering van het waardegevend bestanddeel geschiedt volgens de oplosbaarheidformules (1) en (7) welke laatste wordt toegepast na aftrek van de oplosbaarheid in water. Dit meststoftype moet beantwoorden aan de volgende eisen: — het moet in minste 2 % in water oplosbaar P ₂ O ₅ bevatten (oplosbaarheid (1)) — het moet ten minste 5 % P ₂ O ₅ volgens de oplosbaarheidformule (7) bevatten.
					(8) Fosforzuuranhydride oplosbaar in mineraalzuur, waarvan ten minste 55 % van het aangegeven P ₂ O ₅ -gehalte oplosbaar in 2 % mierenzuur				
				<i>Fijnheid van de fosfaathoudende basisbestanddelen:</i> Thomasfosfaat: ten minste 75 % doorgang door een zeef van 0,160 mm. Aluminiumcalciumfosfaat: ten minste 90 % doorgang door een zeef van 0,160 mm. Gloeifosfaat: ten minste 75 % doorgang door een zeef van 0,160 mm. Zacht natuurfosfaat: ten minste 90 % doorgang door een zeef van 0,063 mm. Gedeeltelijk ontsloten natuurfosfaat: ten minste 90 % doorgang door een zeef van 0,160 mm.					

Type-aanduiding	Bereidingswijze	Minimumgehalten aan waardegevend bestanddelen (in gewichtspercenten)		Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen alsmede de gehalten hiervan die, zoals in de kolommen 8 tot en met 10 gespecificeerd, gewaarborgd moeten worden. Fijnheidseisen				Aanduidingen voor de identificatie van de meststoffen. Verdere vereisten		
		Totaal	Elk waardegevend bestanddeel afzonderlijk	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
										Dit meststoftype moet onder de benaming „NP-meststof met aluminiumcalciumfosfaat” in de handel worden gebracht. 3. Voor NP-meststoffen die slechts een van de volgende fosfaatmeststofftypen bevatten: thomasfosfaat, gloeifosfaat, aluminiumcalciumfosfaat, zacht natuurfosfaat, moet de type-aanduiding worden gevolgd door de vermelding van het fosfaataandeel. Het garanderen van de oplosbaarheid van het P₂O₅ moet als volgt geschieden: — voor meststoffen op basis van thomasfosfaat: oplosbaarheid (6a) (Frankrijk, Italië) of (6b) (België, Denemarken, Duitsland, Ierland, Luxemburg, Nederland, Verenigd Koninkrijk) — voor meststoffen op basis van gloeifosfaat: oplosbaarheid (5) — voor meststoffen op basis van aluminiumcalciumfosfaat: oplosbaarheid (7) — voor meststoffen op basis van zacht natuurfosfaat: oplosbaarheid (8)

3. NK-MESTSTOFFEN

Type-aanduiding	Bereidingswijze	Minimale gehalte aan waardegevende bestanddelen (in gewichtspercenten)		Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen alsmede de gehalten hiervan die, zoals in de kolommen 8 tot en met 10 gespecificeerd, gewaarborgd moeten worden. Fijnheidseisen			Aanduidingen voor de identificatie van de meststoffen. Verdere vereisten		
		Totaal	Elk waardegevend bestanddeel afzonderlijk	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
NK-meststof	Langs chemische weg of door menging verkregen producten, dat geen organische meststoffen van dierlijke of plantaardige oorsprong bevat	18 % (N + K ₂ O)	3 % N 5 % K ₂ O	(1) stikstof totaal (2) nitraatstikstof (3) ammoniumstikstof (4) ureumstikstof (5) cyaanamidestikstof		kaliumoxyde oplosbaar in water	(1) Stikstof totaal (2) Indien één van de stikstofvormen (2) tot en met (5) ten minste één gewichtspercent bedraagt moet deze worden gewaarborgd.		(1) Kaliumoxyde, oplosbaar in water (2) De aanduiding „chlor-arm” is gebonden aan een maximumgehalte van 2 % Cl. (3) Het is toegestaan een chloorgehalte te garanderen.

4. PK-MESTSTOFFEN

Type-aanduiding	Bereidingswijze	Minimugehalte aan waardegevende bestanddelen (in gewichtspercenten)		Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen alsmede de gehalten hiervan die, zoals in de kolommen 8 tot en met 10 gespecificeerd, gewaarborgd moeten worden. Fijnheidseisen				Aanduidingen voor de identificatie van de meststoffen. Verdere vereisten		
		Totaal	Elk waardegevend bestanddeel afzonderlijk	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
PK-meststof	Langs chemische weg of door menging verkregen producten, dat geen organische meststoffen van dierlijke of plantaardige oorsprong bevat	18 % (P ₂ O ₅ + K ₂ O)	5 % P ₂ O ₅ 5 % K ₂ O		(1) Fosforzuuranhydride, oplosbaar in water (2) Fosforzuuranhydride, oplosbaar in neutraal ammoniumcitraat (3) Fosforzuuranhydride, oplosbaar in water en in neutraal ammoniumcitraat (4) Fosforzuuranhydride, uitsluitend oplosbaar in mineraalzuur (5) Fosforzuuranhydride, oplosbaar in alkalisch ammoniumcitraat (Petermann) (6a) Fosforzuuranhydride, oplosbaar in mineraalzuur, waarvan ten minste 75 % van het aangegeven P ₂ O ₅ -gehalte oplosbaar in 2 % citroenzuur (6b) Fosforzuuranhydride, oplosbaar in 2 % citroenzuur	Kaliumoxyde, oplosbaar in water				
										1. Een PK-meststof die geen thomassosfaaf, gloeifosfaat, aluminiumcalciumfosfaat, gedeeltelijk ontsloten natuurfosfaat en natuurfosfaat bevat, moet worden gegarandeerd volgens een van de oplosbaarheidsformules (1), (2) of (3): — bereikt de hoeveelheid in water oplosbaar P₂O₅ geen 2 % dan wordt uitsluitend de oplosbaarheid (2) aangegeven — bereikt de hoeveelheid in water oplosbaar P₂O₅ wel 2 % dan is de aan te geven oplosbaarheid de oplosbaarheid (3) met verplichte opgave van het gehalte aan in water oplosbaar P₂O₅ (oplosbaarheid (1)). Het gehalte aan uitsluitend in mineraalzuur oplosbaar P₂O₅ mag 2 % niet overschrijden. In geval 1. is de in bewerking te nemen hoeveelheid voor de bepaling van de oplosbaarheid (2) en (3): 1 g. 2a) Een PK-meststof welke natuurfosfaat, of gedeeltelijk ontsloten natuurfosfaat bevat, mag geen thomassosfaaf, gloeifosfaat en aluminiumcalciumfosfaat bevatten. Garanderen geschiedt volgens de oplosbaarheidsformules (1), (3) en (4). (1) Kaliumoxyde, oplosbaar in water (2) De aanduiding „chloroform” is gebonden aan een maximumgehalte van 2 % Cl. (3) Het is toegestaan een chloorgehalte te garanderen

Type-aanduiding	Bereidingswijze	Minimiergehalte aan waardegevende bestanddelen (in gewichtspercenten)		Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen alsmede de gehalten hiervan die, zoals in de kolommen 8 tot en met 10 gespecificeerd, gewaarborgd moeten worden. Fijnheidseisen			Aanduidingen voor de identificatie van de meststoffen. Verdere vereisten		
		Totaal	Elk waardegevend bestanddeel afzonderlijk	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
					(7) Fosforzuuranhydride, oplosbaar in mineraalzuur, waarvan ten minste 75 % van het aan gegeven P ₂ O ₅ -gehalte oplosbaar in alkalisch ammoniumcitraat (Joulic)				
					(8) Fosforzuuranhydride, oplosbaar in mineraalzuur, waarvan ten minste 55 % van het aan gegeven P ₂ O ₅ -gehalte oplosbaar in 2 % mierenzuur				
					<i>Fijnheid van de fosfaathoudende basisbestanddelen:</i> Thomasfosfaat: ten minste 75 % doorgang door een zeef van 0,160 mm. Aluminiumcalciumfosfaat: ten minste 90 % doorgang door een zeef van 0,160 mm. Gloeifosfaat: ten minste 75 % doorgang door een zeef van 0,160 mm. Zacht natuurfosfaat: ten minste 90 % doorgang door een zeef van 0,063 mm. Gedeeltelijk ontsloten natuurfosfaat: ten minste 90 % doorgang door een zeef van 0,160 mm.				
					Dit meststoftype moet beantwoorden aan de volgende eisen: — het moet ten minste 2 % uitsluitend in mineraalzuur oplosbaar P₂O₅ bevatten (oplosbaarheid (4)) — het moet ten minste 5 % in water en in neutraal ammoniumcitraat oplosbaar P₂O₅ bevatten (oplosbaarheid (3)) — het moet ten minste 2,5 % in water oplosbaar P₂O₅ bevatten (oplosbaarheid (1)). Dit meststoftype moet onder de benaming „PK-meststof met natuurfosfaat” of „PK-meststof met gedeeltelijk ontsloten natuurfosfaat” in de handel worden gebracht. In geval 2a) is de in bewerking te nemen hoeveelheid voor de bepaling van de oplosbaarheid (3): 3 g. 2b) Een PK-meststof, die aluminiumcalciumfosfaat bevat, mag geen thomassfosfaat, gloeifosfaat, gedeeltelijk ontsloten natuurfosfaat en natuurfosfaat bevatten. Garanderen van het waardegevende bestanddeel geschiedt volgens de oplosbaarheidsformules (1) en (7), welke laatste wordt toegepast na aftrek van de oplosbaarheid in water. Dit meststoftype moet beantwoorden aan de volgende eisen: — het moet ten minste 2 % in water oplosbaar P₂O₅ bevatten (oplosbaarheid (1))				

Type-aanduiding	Bereidingswijze	Minimiergehalte aan waardegevende bestanddelen (in gewichtspercenten)		Vormen en oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen alsmede de gehalten hiervan die, zoals in de kolommen 8 tot en met 10 gespecificeerd, gewaarborgd moeten worden. Fijnheidseisen				Aanduidingen voor de identificatie van de meststoffen. Verdere vereisten		
		Totaal	Elk waarde-gevend bestanddeel afzonderlijk	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
										— het moet ten minste 5 % P₂O₅ volgens de oplosbaarheidsformule (7) bevatten. Dit meststoftype moet onder de benaming „PK-meststof met aluminium-calciumpfostaat” in de handel worden gebracht. 3. Voor PK-meststoffen die slechts een van de volgende fosfaatmeststofftypen bevatten: thomaspfostaat, gloeifosfaat, aluminiumcalciumpfostaat, zacht natuurfosfaat, moet de type-aanduiding worden gevolgd door de vermelding van het fosfaataandeel. Het garanderen van de oplosbaarheid van het P₂O₅ moet als volgt geschieden: — voor meststoffen op basis van thomaspfostaat: oplosbaarheid (6a) (Frankrijk; Italië) of (6b) (België, Denemarken, Duitsland, Ierland, Luxemburg, Nederland, Verenigd Koninkrijk) — voor meststoffen op basis van gloeifosfaat: oplosbaarheid (5) — voor meststoffen op basis van aluminiumcalciumpfostaat: oplosbaarheid (7) — voor meststoffen op basis van zacht natuurfosfaat: oplosbaarheid (8)

BIJLAGE II

BEPALINGEN BETREFFENDE IDENTIFICATIE EN ETIKETTERING

1. Verplichte identificatiegegevens

- a) de aanduiding „E.E.G.-MESTSTOF” in hoofdletters,
- b) de benaming van het type meststof, volgens bijlage I, onder toevoeging, wat de mengmeststoffen betreft, van de cijfers die de gehalten aan waardegevende bestanddelen aanduiden, in de volgorde die door genoemde benaming wordt bepaald,
- c) de gewaarborgde gehalten voor elk der waardegevende bestanddelen, en de gewaarborgde gehalten aan vormen en/of de oplosbaarheid, wanneer deze zijn voorgeschreven in bijlage I.

De gehalten aan waardegevende bestanddelen voor enkelvoudige en mengmeststoffen moeten worden uitgedrukt in gewichtspersenenten tot op een gehele eenheid of eventueel met één decimaal en in de volgorde N, P_2O_5 (P) en K_2O (K) voor mengmeststoffen.

De vormen en de oplosbaarheid van de waardegevende bestanddelen moeten eveneens worden aangegeven in gewichtspersenenten, behalve indien in bijlage I uitdrukkelijk een andere wijze van vermelding van het gehalte is voorgeschreven.

De vermelding van de waardegevende bestanddelen moet zowel de voluit geschreven benaming als de benaming in scheikundige symbolen omvatten (bij voorbeeld stikstof (N), fosfor (P), fosforzuuranhydride (P_2O_5), kalium (K), kaliumoxyde (K_2O), magnesium (Mg), magnesiumoxyde (MgO)).

- d) gewaarborgd netto- of brutogewicht

Bij vermelding van het brutogewicht moet tevens het tarragewicht worden vermeld.

- e) de naam of de firmanaam of het gedeponeerd handelsmerk alsmede het adres van degene die verantwoordelijk is voor het in het verkeer brengen van de meststof en binnen de Gemeenschap is gevestigd.

2. Voorschriften betreffende etikettering

- a) De etiketten of de gedrukte vermeldingen op de verpakking met de onder punt 1 beschreven gegevens moeten op een goed zichtbare plaats worden aangebracht. De etiketten moeten deel uitmaken van de sluiting van de verpakking. Indien de sluiting geschiedt door middel van een zegel of een plombeelood, moet hierop de naam of het eigen merk van de verantwoordelijke, bedoeld in punt 1, sub e), worden aangebracht.
- b) De vermeldingen als bedoeld in punt 1 moeten onuitwisbaar en duidelijk leesbaar zijn en blijven.
- c) De goederen dienen voor zover ingevolge artikel 3 vereist vergezeld te zijn van een exemplaar van de in dat artikel bedoelde begeleidende documenten waarin de identificatiegegevens zijn opgenomen en dat toegankelijk is voor de controlerende instanties.

BIJLAGE III

TOLERANTIES

- a) De in deze bijlage vermelde toleranties zijn de toelaatbare afwijkingen van de bij analyse vastgestelde waarde van een waardegevend bestanddeel ten opzichte van zijn aangegeven waarde.
- b) Zij dienen om de verschillen op te vangen die zich kunnen voordoen bij de fabricage, bemonstering en analyse.
- c) Op de in bijlage I gespecificeerde minimum- en maximumgehalten is geen enkele tolerantie toegestaan.
- d) Indien geen maximum wordt vermeld, is een overmaat aan een waardegevend bestanddeel ten opzichte van de aangegeven waarde aan geen enkele beperking onderworpen.
- e) Wat het gewaarborgde gehalte aan waardegevend bestanddelen van de verschillende typen meststoffen betreft, gelden de volgende toleranties:

A. ENKELVOUDIGE MESTSTOFFEN

*Absolute waarden in
gewichtspersen, uitgedrukt
in N, P₂O₅, K₂O, MgO of Cl*

I. Stikstofmeststoffen

Kalksalpeter	0,4
Kalkmagnesiumsalpeter	0,4
Natronsalpeter	0,4
Chilisaalpeter	0,4
Kalkstikstof	1,0
Nitraathoudend kalkstikstof	1,0
Ammoniumsulfaat	0,3
Ammoniumnitraat of Kalkammonsalpeter	
(tot en met 32 %)	0,8
(boven 32 %)	0,6
Ammoniumsulfatsalpeter	0,8
Stikstofmagnesiumsulfaat	0,8
Stikstofmagnesia	0,8
Ureum	0,4

II. Fosforzuurmeststoffen

Thomasslakkenmeel	
— waarborg, uitgedrukt met een marge van 2 gewichtsprocenten	0
— waarborg, uitgedrukt in één enkel getal	1,0
Andere fosforzuurmeststoffen	
Oplosbaarheid van P ₂ O ₅ in:	(Nummer van de meststof in bijlage I)
Mineraalzuur	(3, 6, 7)
Mierenzuur	(7)
Neutraal ammoniumcitraat	(2a, b, c)
Alkalisch ammoniumcitraat	(4, 5, 6)
Water	(2a, 2b, 3)
	(2c)

III. Kalimeststoffen

Ruw kalizout	1,5
Verrijkt ruw kalizout	1,0

Kaliumchloride (tot en met 55 %)	1,0
(boven 55 %)	0,5
Kaliumchloride met magnesium	1,5
Kaliumsulfaat	0,5
Patentkali	1,5
Andere bestanddelen	
Magnesiumoxyde	0,9
Chloor	0,2

B. MENGMEESTSTOFFEN**1. Waardegevende bestanddelen**

— N	1,1
— P_2O_5	1,1
— K_2O	1,1

2. Totaal uitsluitend van de negatieve verschillen ten opzichte van de aangegeven waarde

— meststoffen met twee waardegevende bestanddelen	1,5
— meststoffen met drie waardegevende bestanddelen	1,9

- f) Voor wat betreft het gewaarborgde gehalte voor de verschillende vormen stikstof en voor de oplosbaarheid van fosforzuuranhydride, bedragen de toleranties $\frac{1}{10}$ van het totale gehalte van het betrokken bestanddeel met een maximum van 2 gewichtspercenten, voor zover het totale gehalte van het waardegevende bestanddeel blijft binnen de in bijlage I gespecificeerde grenzen en binnen de grenzen van de in punt e) vermelde toleranties.
-

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 18 december 1975

inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende elektrisch materieel, bestemd voor gebruik in „explosieve omgeving”

(76/117/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat de nationale wetgeving inzake de veiligheid van elektrisch materieel, bestemd voor gebruik in „explosieve omgeving”, van Lid-Staat tot Lid-Staat verschilt, hetgeen tot handelsbelemmeringen aanleiding geeft;

Overwegende dat deze verschillen kunnen worden opgeheven door te eisen dat elektrisch materieel bestemd voor gebruik in „explosieve omgeving” in overeenstemming is met geharmoniseerde technische normen;

Overwegende dat evenwel tevens rekening moet worden gehouden met het feit dat het kan gebeuren dat bepaald materieel een veiligheidsniveau biedt dat gelijk is aan het door de geharmoniseerde normen gewaarborgde veiligheidsniveau zonder dat deze worden nageleefd;

Overwegende dat moet worden bepaald dat een erkende instantie nagaat of dit materieel overeenstemt met de geharmoniseerde normen of een veiligheidsniveau biedt dat ten minste gelijk is aan het door de geharmoniseerde normen gewaarborgde veiligheidsniveau; dat dit onderzoek niet alleen betrekking moet hebben op de documenten waarin het materieel is beschreven, maar ook op de constructie en de montage van dit materieel;

Overwegende dat de positieve uitslag van dit onderzoek moet worden bevestigd door certificaten en merktekens die in alle Lid-Staten worden erkend;

Overwegende dat om rekening te houden met de technische vooruitgang een snelle aanpassing noodzakelijk is van de technische voorschriften die zijn omschreven in de richtlijnen inzake elektrisch materieel bestemd voor gebruik in „explosieve omgeving”; dat, om de tenuitvoerlegging van de daarvoor noodzakelijke maatregelen te vergemakkelijken, moet worden voorzien in een procedure waarbij tussen de Lid-Staten en de Commissie een nauwe samenwerking tot stand wordt gebracht in een Comité voor de aanpassing aan de technische vooruitgang van de richtlijnen tot opheffing van de technische belemmeringen voor het intracommunautaire handelsverkeer op het gebied van elektrisch materieel bestemd voor gebruik in „explosieve omgeving”;

Overwegende dat het risico bestaat dat elektrisch materieel bestemd voor gebruik in „explosieve omgeving”, hoewel voorzien van een certificaat en een merkteken waardoor het tot het vrije verkeer mag worden toegelaten, gevaar oplevert voor de veiligheid; dat dus een procedure moet worden vastgesteld om dit te verhelpen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn heeft betrekking op elektrisch materieel, bestemd voor gebruik in „explosieve omgeving”, met uitzondering van materieel dat is bestemd om te worden geïnstalleerd in ondergrondse werken van mijnen met mijn gasgevaar alsmede van elektrisch materieel voor medische doeleinden.

Artikel 2

Onder elektrisch materieel worden in de zin van deze richtlijn verstaan, alle samenstellende delen van elektrische installaties of alle andere inrichtingen die de opwekking en het gebruik van elektriciteit medebrengen.

Artikel 3

Een „explosieve omgeving” bestaat in ruimten waarin zich gevaarlijke hoeveelheden ontvlambare stoffen in de vorm van gas, damp, nevel of stof kunnen bevinden, die in combinatie met lucht explosieve mengsels kunnen vormen.

⁽¹⁾ PB nr. C 87 van 2. 9. 1971, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. C 41 van 29. 4. 1971, blz. 6.

Artikel 4

1. De Lid-Staten kunnen niet om veiligheidsredenen met betrekking tot de constructie voor gebruik in explosieve omgeving, een verbod uitvaardigen tegen de verkoop of het vrije verkeer, of het gebruik volgens de bestemming ervan, van het in de artikelen 1 en 2 bedoelde elektrisch materieel:

— indien de overeenstemming hiervan met de geharmoniseerde normen is aangetoond door de afgifte van het in artikel 8 bedoelde certificaat van overeenstemming en het aanbrengen van het in artikel 10 bedoelde merkteken;

— dat afwijkt van geharmoniseerde normen en waarvan, op grond van een speciaal onderzoek van de constructie, kan worden vastgesteld dat het een veiligheid biedt die ten minste gelijkwaardig is aan die van bovengenoemde normen, hetgeen moet zijn aangetoond door de afgifte van een controlecertificaat, zoals bedoeld in artikel 9, en het aanbrengen van het in artikel 10 bedoelde merkteken.

2. Met gebruik volgens bestemming in de zin van dit artikel wordt bedoeld het gebruik van het materieel in ruimten waar gassen, dampen, nevel of stof in combinatie met lucht explosieve mengsels kunnen vormen, waarin de geharmoniseerde constructienormen voorzien en zoals het in de certificaten van overeenstemming of controlecertificaten is vermeld.

Voor wat de installatievoorwaarden betreft, mogen de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen niet leiden tot discriminaties in het gebruik van het in andere Lid-Staten vervaardigde elektrische materieel dat onder deze richtlijn valt.

3. Voor zover de installatievoorwaarden niet onderworpen zijn aan andere communautaire bepalingen, blijven zij onderworpen aan de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van bestemming.

4. Met geharmoniseerde normen worden in deze richtlijn de normen bedoeld waarnaar later in bijzondere richtlijnen van de Raad zal worden verwezen.

5. De in lid 4 bedoelde bijzondere richtlijnen kunnen voor bepaald materieel met een vereenvoudigde beveiligingsconstructie dat uitsluitend bestemd is voor gebruik in ruimten waar het gevaar beperkt is, bepalen dat de overeenstemming met de desbetreffende geharmoniseerde normen, wordt aangetoond in een eenvoudiger procedure die kan gaan tot een door de fabrikant af te geven verklaring van overeenstemming.

Artikel 5

1. De wijzigingen die nodig zijn om de bepalingen van de bijzondere richtlijnen die uitdrukkelijk zullen worden aangeduid in elk van deze richtlijnen, aan te passen aan de technische vooruitgang, worden vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 7.

2. In het kader van deze procedure kan tevens elke kwestie worden behandeld die verband houdt met de in artikel 4, lid 1, tweede streepje, bedoelde en overeenkomstig artikel 9 afgegeven controlecertificaten.

Artikel 6

1. Er wordt een Comité opgericht voor de aanpassing aan de technische vooruitgang van de richtlijnen die ten doel hebben de technische handelsbelemmeringen weg te nemen in de sector elektrisch materieel, bestemd voor gebruik in explosieve omgeving, hierna „Comité” genoemd, dat is samengesteld uit Vertegenwoordigers van de Lid-Staten en onder voorzitterschap staat van een Vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Het Comité stelt zijn Reglement van Orde vast.

Artikel 7

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, wordt deze bij het Comité ingeleid door de Voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van de Vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

2. De Vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de Voorzitter kan bepalen naar gelang van de urgentie der betrokken aangelegenheid. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van eenenveertig stemmen, waarbij de stemmen van de Lid-Staten worden gewogen overeenkomstig het bepaalde in artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De Voorzitter neemt niet deel aan de stemming.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast, wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies, doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de vast te stellen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

c) Indien de Raad na een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de indiening van het

voorstel, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 8

1. Het in artikel 4, lid 1, eerste streepje, bedoelde certificaat van overeenstemming wordt afgegeven door een van de in artikel 14 bedoelde erkende instanties. Het dient tot bewijs dat het type van het materieel in overeenstemming is met de geharmoniseerde normen.

Een afschrift van de voornaamste gegevens van het certificaat van overeenstemming wordt binnen een maand na afgifte van het certificaat aan de Lid-Staten toegezonden.

De erkende instantie die het onderzoek van het materieel verricht, stelt een verslag op dat ter beschikking van de Lid-Staten wordt gehouden.

2. De erkende instantie die het certificaat van overeenstemming heeft afgegeven kan dit certificaat intrekken indien zij constateert dat dit niet had mogen worden afgegeven of dat niet binnen een redelijke vastgestelde termijn aan door de erkende instantie gestelde voorwaarden is voldaan. Bovendien kan zij dit certificaat intrekken wanneer de fabrikant elektrisch materieel op de markt brengt dat niet met het erkende prototype in overeenstemming is.

Artikel 9

1. Het in artikel 4, lid 1, tweede streepje, vermelde controlecertificaat wordt afgegeven door een van de in artikel 14 bedoelde erkende instanties. Het dient tot bewijs dat het type van het materieel een veiligheid biedt die ten minste gelijkwaardig is aan die van de geharmoniseerde normen.

2. Alvorens dit controlecertificaat af te geven, zendt de erkende instantie die het onderzoek verricht, de documenten waarin het materieel wordt beschreven, de verslagen van het onderzoek en de ontwerpcontrolecertificaten naar de andere Lid-Staten en/of naar hun erkende keuringsinstanties, die binnen vier maanden, te rekenen vanaf deze informatie, opmerkingen kunnen maken, een aanvullend onderzoek kunnen aanvragen en eventueel het Comité overeenkomstig artikel 7 kunnen inschakelen. Deze correspondentie is vertrouwelijk.

3. Indien vóór het verstrijken van de vastgestelde termijn geen enkele Lid-Staat om inschakeling van het Comité heeft verzocht, geeft de erkende instantie, na rekening te hebben gehouden met de overeenkom-

stig de procedure van lid 2 gemaakte opmerkingen, het controlecertificaat af indien het resultaat van het eventuele aanvullende onderzoek bevredigend is.

4. Indien het Comité wordt ingeschakeld volgens de procedure van artikel 7 en indien het advies van het Comité gunstig is, geeft de erkende instantie het certificaat af.

5. Een afschrift van de voornaamste gegevens van het controlecertificaat wordt binnen een maand na afgifte van dat certificaat aan de Lid-Staten toegezonden.

6. De erkende instantie die het controlecertificaat heeft afgegeven kan dit certificaat intrekken indien zij constateert dat dit certificaat niet had mogen worden afgegeven of dat niet binnen een redelijke vastgestelde termijn aan door de erkende instantie gestelde voorwaarden is voldaan. Bovendien kan zij dit certificaat intrekken wanneer de fabrikant elektrisch materieel op de markt brengt dat niet met het erkende prototype in overeenstemming is.

Artikel 10

1. Het door de fabrikant op het materieel aangebrachte merkteken dient tot bewijs dat het materieel overeenstemt met het type dat het certificaat van overeenstemming of het controlecertificaat heeft gekregen, dat het de individuele proefnemingen heeft ondergaan waarin eventueel door de geharmoniseerde normen is voorzien en voldoet aan de in artikel 8, lid 2, en artikel 9, lid 6, bedoelde voorwaarden.

De Lid-Staten nemen passende maatregelen om ervoor te zorgen dat het bovengenoemde merkteken slechts dan door de fabrikant wordt aangebracht, indien hij in het bezit is van het certificaat van overeenstemming of van het controlecertificaat.

2. Wanneer het certificaat van overeenstemming of het controlecertificaat zulks vereist, moet het materieel vergezeld gaan van een gebruiksaanwijzing waarin de bijzondere gebruiksvoorwaarden worden aangegeven.

Artikel 11

De Lid-Staten nemen alle maatregelen om voldoende toezicht te waarborgen op de vervaardiging van het materieel waarvoor de bepalingen van deze richtlijn gelden.

Artikel 12

1. Indien een Lid-Staat op grond van een uitvoerige motivering constateert dat materieel, hoewel het

voldoet aan de voorschriften van de desbetreffende richtlijnen, gevaar oplevert voor de veiligheid, kan deze Staat het op de markt brengen van dit materieel op zijn grondgebied voorlopig verbieden of aan bijzondere voorwaarden onderwerpen. Hij stelt hiervan onmiddellijk de overige Lid-Staten en de Commissie in kennis onder aanvoering van de motieven van zijn besluit.

2. Binnen een termijn van zes weken pleegt de Commissie overleg met de betrokken Lid-Staten; zij brengt vervolgens onverwijld advies uit en treft de passende maatregelen.

3. Indien de Commissie van oordeel is dat er in deze richtlijn technische aanpassingen moeten worden aangebracht, worden deze aanpassingen door de Commissie of door de Raad vastgesteld volgens de procedure van artikel 7; in dat geval kan de Lid-Staat die de vrijwaringsmaatregelen heeft getroffen, deze handhaven totdat genoemde aanpassingen van kracht worden.

Artikel 13

De voorbeelden van de door de Lid-Staten gebruikte merktekens en certificaten worden ter informatie in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

Artikel 14

Elke Lid-Staat deelt aan de andere Lid-Staten en aan de Commissie de lijst mee van de erkende instanties

voor het onderzoek van het materieel en/of de afgifte van certificaten van overeenstemming en controlecertificaten, alsmede de lijst van de geadresseerden van de in artikel 8, lid 1 en in artikel 9, leden 2 en 5 bedoelde correspondentie. Hij deelt eveneens elke wijziging van deze lijsten mee.

Deze mededeling begint uiterlijk drie maanden na kennisgeving van deze richtlijn.

Artikel 15

De Lid-Staten nemen alle voorbereidende maatregelen welke nodig zijn om de bepalingen van deze richtlijn in werking te doen treden binnen een termijn van 18 maanden volgende op de kennisgeving van de eerste bijzondere richtlijn.

Artikel 16

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 18 december 1975.

Voor de Raad

De Voorzitter

M. TOROS

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 18 december 1975

houdende onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende bepaalde voor menselijke voeding bestemde geheel of gedeeltelijk gedehydrateerde verduurzaamde melk

(76/118/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat er, om bij te dragen tot de totstandkoming van een gemeenschappelijke markt voor verduurzaamde melk, om de productievoorwaarden te preciseren ten einde te voldoen aan de eisen van de consumenten en om de handelsbetrekkingen op basis van een gezonde en eerlijke mededinging te vergemakkelijken, gemeenschappelijke regels dienen te worden vastgesteld voor de samenstelling, het gebruik van specifieke benamingen, de bereidingskarakteristieken en de etikettering van de betrokken producten;

Overwegende namelijk dat de huidige verschillen tussen de nationale bepalingen betreffende deze producten het vrije verkeer kunnen belemmeren en ongelijke mededingingsvoorwaarden kunnen scheppen;

Overwegende dat de vaststelling van de analysemethoden voor het toezicht op de zuiverheidseisen van de toevoegings- en behandelingsproducten die worden gebruikt bij de bereiding van verduurzaamde melk alsmede de vaststelling van de bemonsterings- en de analysemethoden die nodig zijn voor het toezicht op de samenstelling en op de bereidingskarakteristieken van deze melk technische toepassingsmaatregelen zijn waarvan de aanneming aan de Commissie dient te worden opgedragen ten einde de procedure te vereenvoudigen en te bespoedigen;

Overwegende dat in alle gevallen waarin de Raad aan de Commissie bevoegdheden verleent voor de toepassing van regels op het gebied van levensmiddelen, dient te worden voorzien in een procedure waarbij tussen de Lid-Staten en de Commissie een nauwe samenwerking tot stand wordt gebracht in het bij besluit van de Raad van 13 november 1969 ingestelde Permanent Comité voor levensmiddelen ⁽³⁾;

Overwegende dat de toepassing van bepaalde etiketteringsregels van deze richtlijn in de nabije toekomst niet kan worden overwogen wegens de begripsmoeilijkheden die daaruit voor de kopers zouden voortvloeien;

Overwegende dat het in bepaalde gevallen volstaat om een extra termijn in te voeren na afloop waarvan de richtlijn integraal zal worden toegepast;

Overwegende dat in andere gevallen de handhaving van de nationale bepalingen, samen met een herzieningsclausule, noodzakelijk is;

Overwegende dat in afwachting van de aanneming van een communautaire regeling betreffende de kwaliteitsvermeldingen die op verduurzaamde melk van toepassing zijn de nationale bepalingen ter zake van toepassing blijven, doch dat deze situatie moet worden herzien indien binnen een termijn van drie jaar geen gemeenschappelijk stelsel tot stand is gebracht,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn heeft betrekking op de in de bijlage gedefinieerde geheel of gedeeltelijk gedehydrateerde verduurzaamde melk.

2. In deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) „gedeeltelijk gedehydrateerde melk”: het vloeibare produkt, rechtstreeks verkregen door het gedeeltelijk onttrekken van het water aan melk, aan geheel of gedeeltelijk afgeroomde melk of aan een mengsel van deze producten, eventueel met toe-

⁽¹⁾ PB nr. C 65 van 5. 6. 1970, blz. 47.

⁽²⁾ PB nr. C 146 van 11. 12. 1970, blz. 26.

⁽³⁾ PB nr. L 291 van 29. 11. 1969, blz. 9.

voeging van room, geheel gedehydrateerde melk, of deze twee produkten, waarbij de hoeveelheid toegevoegde geheel gedehydrateerde melk in het eindprodukt niet meer mag bedragen dan 25 % van het totale gehalte aan van de melk afkomstige droge stof; de Lid-Staten kunnen evenwel op hun grondgebied het verbod handhaven om gedeeltelijk gedehydrateerde melk, verkregen uit volledig gedehydrateerde melk, te produceren en in de handel te brengen, indien dit verbod vóór 1 oktober 1974 bestond.

Op het ogenblik waarop de Raad de in artikel 11, lid 1, sub d), vermelde kwaliteitscriteria vaststelt, en uiterlijk twee jaar na kennisgeving van deze richtlijn, beslist de Raad over het al dan niet handhaven van deze verbodsmogelijkheden;

- b) „geheel gedehydrateerde melk”: het vaste of poedervormige produkt, rechtstreeks verkregen door het onttrekken van water aan melk, aan geheel of gedeeltelijk afgeroomde melk, aan room of aan een mengsel van deze produkten, met een watergehalte van ten hoogste 5 gewichtsprocenten in het eindprodukt.

3. De verduurzaming van de in de bijlage gedefinieerde produkten wordt bereikt:

- i) voor de in punt 1, sub a) tot en met d), bedoelde produkten door sterilisatie door middel van een warmtebehandeling;
- ii) voor de in punt 1, sub e) tot en met g), bedoelde produkten door toevoeging van saccharose (halfwitte suiker, witte suiker of geraffineerde witte suiker);
- iii) voor de in punt 2 bedoelde produkten door dehydratatie.

Artikel 2

De Lid-Staten nemen alle nodige maatregelen opdat de in de bijlage gedefinieerde produkten slechts in de handel kunnen worden gebracht wanneer ze voldoen aan de definities en regels van deze richtlijn en haar bijlage.

Artikel 3

1. De in de bijlage genoemde benamingen mogen alleen worden gebruikt voor de aldaar gedefinieerde produkten en moeten in de handel worden gebruikt voor de aanduiding van die produkten.

2. Bovendien mogen de betrokken Lid-Staten op hun grondgebied de volgende benamingen reserveren:

- a) „evaporated milk” in Ierland en het Verenigd Koninkrijk, voor de aanduiding van ingedikte melk met een vetgehalte van ten minste 9 gewichtsprocenten en met een totaalgehalte aan van melk afkomstige droge stof van ten minste 31 gewichtsprocenten;
- b) „kondenseret kaffefløde” in Denemarken, „kondensierte Kaffeessahne” in Duitsland en „panna da caffè” in Italië, voor de aanduiding van het in de bijlage, punt 1, sub d), gedefinieerde produkt;
- c) „flødepulver” in Denemarken, „Rahmpulver” en „Sahnepulver” in Duitsland, voor de aanduiding van het in de bijlage, punt 2, sub d), gedefinieerde produkt.

3. Na afloop van een termijn van vijf jaar, te rekenen vanaf de kennisgeving van deze richtlijn, kan de Raad op voorstel van de Commissie besluiten lid 2 te wijzigen of in te trekken.

Artikel 4

Onverminderd de door de Gemeenschap vast te stellen bepalingen betreffende gezondheid en hygiëne met betrekking tot de in artikel 1, lid 2, bedoelde basisprodukten, moeten deze worden onderworpen aan een warmtebehandeling die ten minste met pasteurisatie overeenkomt, indien het procédé voor de fabricage van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten niet een gelijkwaardige behandeling omvat.

Artikel 5

1. Voor de bereiding van de in de bijlage, punt 1, sub a) tot en met d), gedefinieerde produkten is uitsluitend toegestaan de behandeling met:

natrium- en kaliumbicarbonaat

E 331 natriumcitraten (natriumzouten van citroenzuur)

E 332 kaliumcitraten (kaliumzouten van citroenzuur)

E 339 natriumorthofosfaten (natriumzouten van orthofosforzuur)

E 340 kaliumorthofosfaten (kaliumzouten van orthofosforzuur).

calciumchloride

E 450 natrium- en kaliumpolyfosfaten

a) bifosfaten

b) trifosfaten, indien het ingedikte melksoorten betreft die ultra-hoog verhit zijn (UHV)

- c) lineaire polyfosfaten (met ten hoogste 8 % cyclische verbindingen), indien het ingedikte melksoorten betreft die ultra-hoog verhit zijn (UHV);
 - op voorwaarde dat de totale hoeveelheid toegevoegde stoffen, berekend in het eindprodukt, niet hoger is dan
 - 0,2 gewichtsprocent voor produkten waarvan de totale hoeveelheid droge stof niet meer bedraagt dan 28 %
 - 0,3 gewichtsprocent voor produkten waarvan de totale hoeveelheid droge stof meer bedraagt dan 28 %;
 - op voorwaarde dat in ingedikte melksoorten die ultra-hoog verhit zijn (UHV), het in P_2O_5 uitgedrukte totale gehalte aan trifosfaten en lineaire polyfosfaten niet hoger is dan 0,1 gewichtsprocent;
 - op voorwaarde dat het in P_2O_5 uitgedrukte totale gehalte aan toegevoegde fosfaat niet hoger is dan 0,1 % voor produkten waarvan de totale hoeveelheid droge stof niet meer dan 28 % bedraagt, en niet hoger is dan 0,15 % voor produkten waarvan de totale hoeveelheid droge stof meer dan 28 % bedraagt.
2. Voor de bereiding van de in de bijlage, punt 1, sub e) tot en met g), gedefinieerde produkten is uitsluitend toegestaan de behandeling met:
- a) de in lid 1 genoemde stoffen, op voorwaarde dat de totale hoeveelheid daarvan in het eindprodukt niet hoger is dan 0,2 gewichtsprocent en het in P_2O_5 uitgedrukte totale gehalte aan toegevoegde fosfaat niet hoger is dan 0,1 gewichtsprocent;
 - b) lactose tot een hoeveelheid van niet meer dan 0,02 gewichtsprocent, eventueel met toegevoegd tricalciumfosfaat dat niet meer dan 10 % van de toegevoegde lactose mag uitmaken;
3. Voor de bereiding van de in de bijlage, punt 2, gedefinieerde produkten is uitsluitend toegestaan de behandeling met:
- a) de in lid 1 genoemde stoffen,
 - op voorwaarde dat de totale hoeveelheid daarvan in het eindprodukt niet hoger is dan 0,5 gewichtsprocent, waarvan ten hoogste 0,2 gewichtsprocent natrium- en kaliumbicarbonaten. Deze laatste hoeveelheid mag ten hoogste 0,3 % zijn voor de niet voor de detailverkoop bestemde, geheel gedehydrateerde melk, bereid volgens het walsenprocédé, voor de bereiding waarvan geen enkele andere van de in lid 1 genoemde stoffen is gebruikt; het Verenigd Koninkrijk mag evenwel de detailverkoop van

de betrokken melksoorten op zijn grondgebied toestaan;

- op voorwaarde dat het in P_2O_5 uitgedrukte totale gehalte aan toegevoegd fosfaat niet hoger is dan 0,25 gewichtsprocent;
 - b) l-ascorbinezuur (E 300), natrium-l-ascorbaat (E 301), 6-palmityl-l-ascorbinezuur (E 304), afzonderlijk of gemengd in een maximale dosis van 0,05 gewichtsprocent uitgedrukt in ascorbinezuur.
4. Ingeval in de benaming van de in de bijlage, punt 2, sub a), c) en d), gedefinieerde produkten wordt verwezen naar de onmiddellijke oplosbaarheid, is voor de bereiding van deze produkten bovendien het gebruik van lecithine (E 322) in een maximale dosis van 0,5 gewichtsprocent toegestaan.
5. Het in dit artikel genoemde percentage van een toevoegingsmiddel, heeft betrekking op de watervrije stof.
6. De Lid-Staten kunnen op hun grondgebied het gebruik van aanvullende toevoegingsmiddelen toestaan voor geheel gedehydrateerde melk die in automaten wordt gebruikt en die uitdrukkelijk als zodanig is geëtiketteerd.
7. In afwijking van de leden 1 tot en met 3 kunnen de Lid-Staten op hun grondgebied de toevoeging van vitaminen aan de in de bijlage omschreven produkten toestaan.

Artikel 6

Onverminderd de bepalingen die uit hoofde van artikel 11, lid 1, zijn vastgesteld, mag het gehalte aan lactaten van de in bijlage gedefinieerde produkten niet hoger zijn dan 300 mg in 100 g van melk afkomstige vetvrije droge stof.

Artikel 7

1. Op de verpakking, het recipiënt of het etiket van de in de bijlage omschreven produkten zijn slechts de volgende aanduidingen verplicht, die op goed zichtbare, duidelijk leesbare en onuitwisbare wijze moeten zijn aangebracht:

- a) een van de voor die produkten overeenkomstig artikel 3, gereserveerde benamingen;
- b) de vermelding „instant” en een aanduiding dat lecithine is gebruikt, onmiddellijk bij de benaming, indien van de in artikel 5, lid 4, bedoelde mogelijkheid gebruik is gemaakt;
- c) het gewichtspercentage melkvet in het eindprodukt, behalve voor de produkten, omschreven in

- de bijlage, punt 1, sub b) en f), en punt 2, sub b), alsmede het percentage van de van melk afkomstige vetvrije droge stof voor de in de bijlage, punt 1, omschreven produkten;
- d) een aanvullende vermelding waarin voor de in de bijlage, punt 2, omschreven produkten het dehydratatieprocédé wordt aangegeven;
- e) voor de in punt 1 van de bijlage gedefinieerde produkten, bestemd om aan de uiteindelijke consument te worden geleverd, een gebruiksaanwijzing; deze aanwijzing kan worden vervangen door een duidelijke informatie omtrent het gebruik van het produkt, indien dit bestemd is om als zodanig gebruikt te worden; tot aan het einde van de sub h) bedoelde overgangperiode kunnen de Lid-Staten voorschrijven dat, indien deze aanwijzing verwijst naar in gewicht of in volume uitgedrukte hoeveelheden, deze eveneens, worden uitgedrukt in de equivalenten in meeteenheden van het imperiale stelsel;
- f) voor de in punt 2 van de bijlage gedefinieerde produkten, bestemd om aan de uiteindelijke consument te worden geleverd, de aanbevelingen met betrekking tot de wijze van verdunning of van reconstitutie, met inbegrip, behalve van de in de bijlage, punt 2, sub b), gedefinieerde produkten, van een aanduiding over het vetgehalte van het produkt na verdunning of reconstitutie; tot aan het einde van de sub h) bedoelde overgangperiode kunnen de Lid-Staten voorschrijven dat, indien deze aanbevelingen verwijzen naar in gewicht of in volume uitgedrukte hoeveelheden, deze eveneens worden uitgedrukt in de equivalenten in meeteenheden van het imperiale stelsel;
- g) de aanduiding „UHV” of „ultra-hoog-verhit” voor de in de bijlage, punt 1, sub a) tot en met d), gedefinieerde produkten, wanneer deze produkten zijn verkregen door middel van een dergelijke behandeling en aseptisch zijn verpakt;
- h) het nominale gewicht, uitgedrukt in grammen of kilogrammen, alsmede voor vloeibare of half-vloeibare produkten in flessen het nominale volume, uitgedrukt in liters, centiliters of milliliters; tot de inwerkingtreding van de communautaire bepalingen ter zake zijn de nationale bepalingen betreffende het meten en het merken van het nominale gewicht en het nominale volume van toepassing.

Tot het verstrijken van de overgangperiode waarin het gebruik van de meeteenheden van het imperiale stelsel die voorkomen in bijlage II bij Richtlijn nr. 71/354/EEG ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte ⁽²⁾, in de Gemeenschap is

toegestaan, dient naast het nominale gewicht of het nominale volume, uitgedrukt in meeteenheden van het internationale stelsel, als Ierland of het Verenigd Koninkrijk zulks wensen voor produkten die op hun grondgebied in de handel worden gebracht, het nominale volume of het nominale gewicht uitgedrukt te zijn in hun equivalenten in meeteenheden van het imperiale stelsel, berekend aan de hand van de volgende omrekeningsformules:

1 ml = 0.0352 fluid ounces

1 l = 1.760 pints of
0.220 gallons

1 g = 0.0353 ounces (avoirdupois)

1 kg = 2.205 pounds;

- i) de naam of de handelsnaam en het adres of de maatschappelijke zetel van de fabrikant, van de verpakker of van een in de Gemeenschap gevestigde verkoper.

2. De vermeldingen van lid 1, sub a) tot en met d) en h) moeten op een van de hoofdzijden van de verpakking of van het recipiënt en in hetzelfde gezichtsveld voorkomen.

3. In afwijking van lid 1 mogen de Lid-Staten:

- a) nationale voorschriften handhaven welke de vermelding verplicht stellen van:

- een lijst van bestanddelen,
- een lijst van additieven,
- een aanduiding betreffende de datering,
- de fabricage- of verpakinrichting; deze aanduiding mag echter alleen in code worden gegeven,
- het land van oorsprong; deze vermelding mag echter niet worden geëist voor binnen de Gemeenschap vervaardigde produkten,
- onder voorbehoud van lid 8, een bijzondere aanbeveling voor het gebruik van gedeeltelijk of geheel afgeroomde produkten als zuigelingenvoeding wanneer deze in de kleinhandel worden gebracht,

- b) nationale voorschriften handhaven of vaststellen welke een vermelding betreffende de datering der in de bijlage, punt 1, sub a) tot en met d), omschreven produkten verplicht stellen wanneer deze verkregen zijn na een „ultra-hoog-verhit” (UHV)-behandeling en aseptisch zijn verpakt.

4. In afwijking van lid 1 en onverminderd de bepalingen die door de Gemeenschap moeten worden vastgesteld met betrekking tot diëetvoeding, mogen de Lid-Staten nationale bepalingen handhaven of

⁽¹⁾ PB nr. L 243 van 29. 10. 1971, blz. 29.

⁽²⁾ PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 14.

vaststellen krachtens welke de hoeveelheden toegevoegde vitamines moeten worden aangeduid.

5. Indien de in de bijlage gedefinieerde produkten in verpakkingen of recipiënten met een nominaal gewicht van meer dan 20 kg verpakt zijn en niet in de kleinhandel gebracht worden, behoeven de in lid 1, sub b) tot en met h), bedoelde gegevens slechts in de begeleidende documenten te worden vermeld.

6. Indien produkten met een gewicht van minder dan 20 g per eenheid verpakt zijn in verzamelverpakkingen, behoeven de in lid 1, sub b) tot en met h), bedoelde gegevens slechts daarop te worden vermeld.

7. Gedurende een termijn van 4 jaar na de kennisgeving van deze richtlijn, en in afwijking van lid 1, sub a), kunnen de Lid-Staten toestaan dat de gereserveerde benaming op de verpakking, het recipiënt of het etiket vergezeld gaat van de benaming die vroeger volgens de op het tijdstip van de kennisgeving van deze richtlijn geldende gebruiken of nationale voorschriften werd gebezigd.

8. Binnen een termijn van drie jaar na de kennisgeving van deze richtlijn, bestudeert de Raad opnieuw de in lid 3), sub a), laatste streepje, toegestane afwijking op grond van een verslag van de Commissie, dat in voorkomend geval vergezeld gaat van passende voorstellen.

In elk geval vervalt deze afwijking, voor wat de gedeeltelijk ontroomde produkten betreft, vijf jaar na kennisgeving van deze richtlijn.

9. De Lid-Staten treffen, afgezien van hetgeen in lid 1 is bepaald, geen andere regeling inzake de wijze waarop de in lid 1 voorgeschreven aanduidingen aangebracht dienen te worden.

De Lid-Staten kunnen evenwel de handel in de in de bijlage gedefinieerde produkten verbieden wanneer de in lid 1, sub a) tot en met g), bedoelde aanduidingen niet in de officiële taal of talen van hun land voorkomen op een van de hoofdzijden van de verpakking, of het in lid 5 bedoelde geval, in de begeleidende documenten.

10. De leden 1 tot en met 9 zijn van toepassing, onverminderd de door de Gemeenschap vast te stellen bepalingen inzake de etikettering.

Artikel 8

De in artikel 1 bedoelde produkten, bestemd voor de kleinhandel, dienen door de fabrikant of de verpakker te worden verpakt in gesloten recipiënten, die het

produkt beschermen tegen elke nadelige invloed en die in ongeschonden staat aan de verbruikers moeten worden geleverd.

Artikel 9

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen opdat de handel in de in artikel 1 bedoelde produkten die overeenkomen met de in deze richtlijn en haar bijlage vervatte definities en regels, niet kan worden belemmerd door de toepassing van de nationale, niet geharmoniseerde bepalingen inzake de samenstelling, bereidingswijzen, de presentatie of de etikettering van uitsluitend deze produkten of van levensmiddelen in het algemeen.

2. Lid 1 is niet van toepassing op de niet geharmoniseerde bepalingen, welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van:

- bescherming van de volksgezondheid,
- beteugeling van misleiding, op voorwaarde dat deze bepalingen niet van dien aard zijn dat daarmee de toepassing van de in deze richtlijn vervatte definities en voorschriften wordt belemmerd,
- bescherming van de industriële en commerciële eigendom, de aanduidingen van herkomst en oorsprong, alsmede het tegengaan van oneerlijke concurrentie.

Artikel 10

1. Indien een Lid-Staat op basis van een uitvoerige motivering op basis van nieuwe gegevens of een nieuwe beoordeling van bestaande gegevens, ter beschikking gekomen of tot stand gekomen na de aanname van de richtlijn, constateert dat het gebruik in de in de bijlage gedefinieerde produkten van een van de in artikel 5 vermelde stoffen of het maximumgehalte dat mag worden gebruikt, gevaar oplevert voor de gezondheid van de mens, hoewel voldaan wordt aan de bepalingen van deze richtlijn, kan deze Lid-Staat de toepassing van de betrokken bepalingen op zijn grondgebied tijdelijk schorsen of beperken. Hij stelt daarvan onverwijld de andere Lid-Staten en de Commissie in kennis onder opgave van de redenen die tot zijn besluit hebben geleid.

2. De Commissie onderzoekt zo spoedig mogelijk de beweegredenen die de betrokken Lid-Staat heeft opgegeven en pleegt overleg met de Lid-Staten in het kader van het Permanent Comité voor levensmiddelen; zij brengt vervolgens onverwijld advies uit en neemt de passende maatregelen.

3. Indien de Commissie wijzigingen in de richtlijn noodzakelijk acht om het hoofd te bieden aan de in lid 1 genoemde moeilijkheden en ter bescherming van

de gezondheid van de mens, leidt zij de procedure van artikel 12 in ten einde deze wijzigingen vast te stellen; in dat geval kan de Lid-Staat die vrijwaringsmaatregelen heeft getroffen, deze handhaven totdat genoemde wijzigingen van kracht worden.

Artikel 11

1. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad vast:

- a) voor zover nodig, de zuiverheidseisen voor de in artikel 5 genoemde stoffen voor toevoeging en behandeling;
- b) de voor de in de bijlage gedefinieerde produkten geldende criteria van hygiënische, chemische en fysische aard;
- c) de voor de in de bijlage gedefinieerde produkten geldende criteria van microbiologische aard;
- d) de kwaliteitscriteria voor geheel gedehydrateerde melk die volgens artikel 1, lid 2, sub a), voor de productie van de gedeeltelijk gedehydrateerde melk mag worden gebruikt.

2. Volgens de procedure van artikel 12 worden vastgesteld:

- a) de analysemethoden voor de controle op de voorgenomen zuiverheidseisen;
- b) de wijze van bemonstering en de analysemethoden voor de controle op de samenstelling en de bereidingswijze van de in de bijlage gedefinieerde produkten.

Artikel 12

1. In de gevallen waarin gebruik wordt gemaakt van de in dit artikel omschreven procedure, wordt deze procedure bij het bij besluit van de Raad van 13 november 1969 ingestelde Permanent Comité voor levensmiddelen, hierna te noemen het „Comité”, ingeleid door de Voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van een Vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

2. De Vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de Voorzitter kan bepalen naar gelang van de urgentie van het betrokken vraagstuk. Het spreekt zich uit met een meerderheid van eenenveertig stemmen, waarbij de stemmen van de Lid-Staten worden gewogen overeenkomstig

artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De Voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité;
- b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies, doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de vast te stellen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen;
- c) Indien na verloop van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de indiening van het voorstel bij de Raad, deze geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 13

Artikel 12 is van toepassing gedurende een periode van achttien maanden, te rekenen vanaf de datum dat de in artikel 12, lid 1, bedoelde procedure voor de eerste maal bij het Comité is ingeleid.

Artikel 14

Deze richtlijn laat de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de kwaliteitsaanduidingen voor de in de bijlage bedoelde en op hun grondgebied vervaardigde produkten, onverlet.

Bij het ontbreken van communautaire bepalingen ter zake binnen een termijn van drie jaar te rekenen vanaf de kennisgeving van deze richtlijn, zal de Raad opnieuw de bepalingen van dit artikel bestuderen op basis van een verslag van de Commissie, eventueel vergezeld van de passende voorstellen.

Artikel 15

Deze richtlijn is niet van toepassing

- op dieetprodukten en produkten die speciaal zijn bereid voor zuigelingen en jonge kinderen, onverminderd de door de Gemeenschap ter zake vast te stellen bepalingen,
- op produkten bestemd voor export buiten de Gemeenschap.

Artikel 16

Binnen een jaar na de kennisgeving van deze richtlijn wijzigen de Lid-Staten, zo nodig, hun wettelijke voorschriften, ten einde te voldoen aan deze richtlijn. Zij stellen de Commissie onverwijld in kennis van deze wijzigingen, alsmede van de in deze richtlijn vastgestelde uitzonderingen waarvan zij gebruik maken. De aldus gewijzigde voorschriften worden uiterlijk twee jaar na de kennisgeving van toepassing op de in de Lid-Staten voor de eerste maal in de handel gebrachte produkten.

Artikel 17

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 18 december 1975.

Voor de Raad

De Voorzitter

M. TOROS

BIJLAGE

BENAMINGEN EN DEFINITIES VAN DE PRODUCTEN

1. Gedeeltelijk gedehydrateerde melk waarop deze richtlijn van toepassing is

a) *Geëvaporeerde volle melk*

Gedeeltelijk gedehydrateerde melk met een vetgehalte van ten minste 7,5 gewichtsprocenten en een totaalgehalte aan van melk afkomstige droge stof van ten minste 25 gewichtsprocenten.

b) *Geëvaporeerde magere melk*

Gedeeltelijk gedehydrateerde melk met een vetgehalte van ten hoogste 1 gewichtsprocent en een totaalgehalte aan van melk afkomstige droge stof van ten minst 20 gewichtsprocenten.

c) *Geëvaporeerde gedeeltelijk afgeroomde melk*

Gedeeltelijk gedehydrateerde melk met een vetgehalte van meer dan 1 gewichtsprocent en minder dan 7,5 gewichtsprocenten en een totaalgehalte aan van melk afkomstige droge stof van meer dan 20 gewichtsprocenten: in de kleinhandel mag, onder deze benaming, uitsluitend worden verkocht gedeeltelijk gedehydrateerde melk met een vetgehalte van 4 tot en met 4,5 gewichtsprocenten en een totaalgehalte aan van melk afkomstige droge stof van ten minste 24 gewichtsprocenten.

d) *Geëvaporeerde melk met hoog vetgehalte*

Gedeeltelijk gedehydrateerde melk met een vetgehalte van ten minste 15 gewichtsprocenten en een totaalgehalte aan van melk afkomstige droge stof van ten minste 26,5 gewichtsprocenten.

e) *Gecondenseerde volle melk met suiker*

Gedeeltelijk gedehydrateerde melk met toegevoegde saccharose (halfwitte suiker, witte suiker of geraffineerde witte suiker) en met een vetgehalte van ten minste 8 gewichtsprocenten en een totaalgehalte aan van melk afkomstige droge stof van ten minste 28 gewichtsprocenten; in de kleinhandel mag, onder deze benaming, uitsluitend worden verkocht gedeeltelijk gedehydrateerde melk met toegevoegde saccharose met een vetgehalte van ten minste 9 gewichtsprocenten en een totaalgehalte aan van melk afkomstige droge stof van ten minste 31 gewichtsprocenten.

f) *Gecondenseerde magere melk met suiker*

Gedeeltelijk gedehydrateerde melk met toegevoegde saccharose (halfwitte suiker, witte suiker of geraffineerde witte suiker) en met een vetgehalte van ten hoogste 1 gewichtsprocent en een totaalgehalte aan van melk afkomstige droge stof van ten minste 24 gewichtsprocenten.

g) *Gecondenseerde gedeeltelijk afgeroomde melk met suiker*

Gedeeltelijk gedehydrateerde melk met toegevoegde saccharose (halfwitte suiker, witte suiker of geraffineerde witte suiker) en met een vetgehalte van meer dan 1 gewichtsprocent, doch minder dan 8 gewichtsprocenten en een totaalgehalte aan van melk afkomstige droge stof van meer dan 24 gewichtsprocenten; in de kleinhandel mag, onder deze benaming, uitsluitend worden verkocht gedeeltelijk gedehydrateerde melk met toegevoegde saccharose (halfwitte suiker, witte suiker of geraffineerde witte suiker) met een vetgehalte van 4 tot en met 4,5 gewichtsprocenten en een totaalgehalte aan van melk afkomstige droge stof van ten minste 28 gewichtsprocenten.

2. Geheel gedehydrateerde melk waarop deze richtlijn van toepassing is

a) *Volle-melkpoeder*

Gedehydrateerde melk met een vetgehalte van ten minste 26 gewichtsprocenten.

b) *Magere-melkpoeder*

Gedehydrateerde melk met een vetgehalte van ten hoogste 1,5 gewichtsprocenten.

c) *Gedeeltelijk afgeroomde-melkpoeder*

Gedehydrateerde melk met een vetgehalte van meer dan 1,5 doch minder dan 26 gewichtsprocenten.

d) *Vette-melkpoeder*

Gedehydrateerde melk met een vetgehalte van ten minste 42 gewichtsprocenten.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 18 december 1975

inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de regeling „passieve veredeling”

(76/119/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat de internationale werkverdeling medebrengt dat gebruik wordt gemaakt van de regeling „passieve veredeling”, te weten de uitvoer van goederen en produkten met het oog op hun wederinvoer na verwerking, bewerking of herstelling;

Overwegende dat door een aantal communautaire bedrijven een beroep wordt gedaan op buitenlandse industrieën, die voor het verrichten van de veredelingshandelingen over de geëigende technische middelen beschikken of enig houder zijn van een octrooi;

Overwegende dat de invoering van de douane-unie hoofdzakelijk is geregeld in het tweede deel, titel I, hoofdstuk 1, van het Verdrag;

Overwegende dat de Commissie in de aan de Lid-Staten gerichte aanbeveling van 29 november 1961 ⁽³⁾ de beginselen heeft vastgesteld inzake de wijze van heffing van invoerrechten die toegepast moeten worden op de produkten die na tijdelijk uitgevoerd te zijn geweest weder worden ingevoerd;

Overwegende dat uit hoofde van voornoemde aanbeveling in de oorspronkelijke Lid-Staten wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen bestaan die aldaar gevestigde personen in staat stellen goederen van elke soort en van elke oorsprong die voldoen aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 9, lid 2, en artikel 10, lid 1, van het Verdrag, en produkten die, zich bevindend onder de regeling „actieve veredeling”, na hun behan-

deling nog een verwerking buiten het douanegebied van de Gemeenschap moeten ondergaan, met het oog op hun wederinvoer na verwerking, bewerking of herstelling tijdelijk uit het nationale douanegebied uit te voeren; dat het gebruik van deze regeling echter plaatsvindt volgens nationale procedures, die van Lid-Staat tot Lid-Staat sterk verschillen;

Overwegende, dat deze richtlijn geen hinderpaal mag vormen voor de toepassing van de met name op het gebied van de handelspolitiek vastgestelde bepalingen ten einde de uitvoer of de invoer kwantitatief te beperken;

Overwegende dat de door het Verdrag ingestelde douane-unie het noodzakelijk maakt gemeenschappelijke regels in te voeren inzake de tijdelijke uitvoer voor passieve veredeling;

Overwegende dat het nodig is een stelsel in het leven te roepen dat voorziet in gehele of gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer die van toepassing zijn op de veredelde produkten, ten einde te voorkomen dat goederen welke ter veredeling uit de Gemeenschap werden uitgevoerd, op het tijdstip van hun wederinvoer worden belast;

Overwegende dat, niettegenstaande de tariefbescherming welke door het beoogde heffingsstelsel wordt geboden, toestemming tot het gebruik van de regeling kan worden geweigerd door de Lid-Staten van tijdelijke uitvoer indien de wezenlijke belangen van de verwerkers in de Gemeenschap daardoor ernstig dreigen te worden geschaad;

Overwegende dat in de artikelen 22 en 23 van Richtlijn nr. 69/73/EEG van de Raad van 4 maart 1969 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de regeling „actieve veredeling” ⁽⁴⁾, is voorzien in de mogelijkheid om verdelingsprodukten, gedeeltelijk veredelde produkten of onveredelde goederen, geheel of gedeeltelijk, tijdelijk uit te voeren met het oog op aanvullende verdelingshandelingen in een derde land; dat dient te worden voorzien in de mogelijkheid om, in het kader van de onderhavige richtlijn, bijzondere bepalingen vast te stellen welke ter coördinering van de regelingen voor actieve veredeling en voor passieve veredeling nodig kunnen zijn;

⁽¹⁾ PB nr. C 19 van 12. 4. 1973, blz. 51.

⁽²⁾ PB nr. C 36 van 1. 6. 1973, blz. 38.

⁽³⁾ PB nr. 3 van 17. 1. 1962, blz. 79/62.

⁽⁴⁾ PB nr. L 58 van 8. 3. 1969, blz. 1.

Overwegende dat het van belang is de uniforme toepassing van deze gemeenschappelijke regels te garanderen en te dien einde te voorzien in een communautaire procedure waardoor de wijze van toepassing tijdig kan worden vastgesteld;

Overwegende dat de industrie van Ierland tijdens de periode waarin de nieuwe Lid-Staten het gemeenschappelijk douanetarief geleidelijk zullen invoeren, niet opgewassen zal zijn tegen de vermindering van de tariefbescherming die voortvloeit uit de bij deze richtlijn bepaalde algehele of gedeeltelijke vrijstelling zowel voor zijn handelsverkeer met derde landen als voor het handelsverkeer dat plaatsvindt binnen de Gemeenschap;

Overwegende bijgevolg dat er moet worden bepaald dat Ierland uiterlijk 1 juli 1977 de nodige maatregelen moet treffen om aan deze richtlijn te voldoen;

Overwegende dat de bepalingen van de onderhavige richtlijn voor het handelsverkeer met derde landen uit hoofde van artikel 46 van de Akte betreffende de toetreding ⁽¹⁾ onder dezelfde voorwaarden van toepassing zijn op het handelsverkeer binnen de Gemeenschap voor zover er in het intracommunautaire handelsverkeer douanerechten worden geheven; dat deze bepalingen dientengevolge van toepassing zijn op het handelsverkeer tussen, enerzijds, de oorspronkelijke Lid-Staten van de Gemeenschap en, anderzijds, Denemarken, het Verenigd Koninkrijk en — ten laatste vanaf 1 juli 1977 — Ierland, alsook tussen Denemarken en het Verenigd Koninkrijk en — ten laatste vanaf 1 juli 1977 — tussen elk van deze landen en Ierland,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn stelt de regels vast die dienen te worden opgenomen in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten inzake de regeling „passieve veredeling”.

Artikel 2

1. Onverminderd de bepalingen van artikel 46 van de Akte betreffende de toetreding wordt onder regeling „passieve veredeling” verstaan: de douaneregeling krachtens welke goederen van elke soort en elke oorsprong tijdelijk uit het douanegebied van de Gemeenschap mogen worden uitgevoerd ten einde met gehele of gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer, in de vorm van de in artikel 3 omschreven veredelingsprodukten te worden wederingevoerd, nadat zij buiten het douanegebied van de Gemeenschap één of meer van de in artikel 3 omschreven veredelingshandelingen hebben ondergaan.

Onder rechten bij invoer worden verstaan zowel de douanerechten en heffingen van gelijke werking als de landbouwheffingen en andere invoerheffingen waarin is voorzien in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van de specifieke regelingen die uit hoofde van artikel 235 van het Verdrag van toepassing zijn op bepaalde door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen.

In afwijking van de eerste alinea is de richtlijn in de nieuwe Lid-Staten niet van toepassing op douanerechten van fiscale aard noch op het fiscale bestanddeel van deze rechten die in deze Lid-Staten worden gehandhaafd overeenkomstig artikelen 38, leden 3 en 4, van de Akte betreffende de toetreding.

2. Bij de tijdelijke uitvoer moeten de in lid 1 bedoelde goederen aan de voorwaarden van artikel 9, lid 2, en artikel 10, lid 1, van het Verdrag voldoen, zonder dat deze tijdelijke uitvoer aanleiding heeft gegeven of aanleiding geeft tot enige vrijstelling of terugbetaling van de rechten bij invoer of tot verlening van een op het communautaire vlak ingestelde restitutie.

3. De regeling „actieve veredeling” is overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 22 en 23 van Richtlijn nr. 69/73/EEG ook van toepassing op alle goederen welke zich in de Gemeenschap onder de regeling „passieve veredeling” bevinden.

4. De bepalingen die noodzakelijk zijn voor de toepassing van lid 3 worden vastgesteld volgens de in artikel 14 bedoelde procedure.

Artikel 3

Onder veredelingsprodukten worden verstaan produkten verkregen door één of meer van de volgende veredelingshandelingen:

- a) bewerking van goederen, daaronder begrepen monteren, het samenbouwen, het aanbrengen daarvan aan andere goederen;
- b) verwerking van goederen;
- c) herstelling van goederen, daaronder begrepen revisie, afstelling.

Artikel 4

1. Het gebruik maken van de regeling „passieve veredeling” wordt slechts toegestaan aan in de Gemeenschap gevestigde natuurlijke of rechtspersonen die de in artikel 3 vermelde veredelingshandelingen laten verrichten.

2. De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van tijdelijke uitvoer staan, op de in artikel 5 bedoelde voorwaarden, voorafgaand aan de tijdelijke uitvoer, op verzoek van de belanghebbenden, door middel van algemene of bijzondere vergunningen toe dat door hen van de regeling gebruik wordt gemaakt.

⁽¹⁾ PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 14.

3. Het gebruik maken van de regeling wordt slechts toegestaan, wanneer het voor de bevoegde autoriteiten mogelijk is om de uitgevoerde goederen in de veredelingsprodukten te identificeren.

4. De bevoegde autoriteiten kunnen toestemming tot het gebruik van de regeling weigeren aan personen die niet de door deze autoriteiten nuttig geachte waarborgen bieden.

Artikel 5

In de vergunning worden de voorwaarden vastgesteld waaronder de passieve veredelingshandeling moet plaatsvinden, in het bijzonder:

- de opbrengstpercentages met inachtneming van de technische gegevens omtrent de te verrichten veredelingshandeling of -handelingen als deze zijn vastgesteld, of, bij gebreke daarvan, met inachtneming van de gegevens welke in de Gemeenschap voor veredelingshandelingen van dezelfde soort beschikbaar zijn;
- de wijzen waarop de uitgevoerde goederen in de daarmee overeenkomende weder in te voeren veredelingsprodukten kunnen worden geïdentificeerd;
- de termijn voor de wederinvoer, met inachtneming van de tijd welke nodig is om de passieve veredelingshandeling of -handelingen te verrichten.

Artikel 6

1. Het gebruik maken van de regeling „passieve veredeling” wordt door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van tijdelijke uitvoer niet toegestaan, wanneer de wezenlijke belangen van de verwerkers in de Gemeenschap daardoor ernstig kunnen worden geschaad.

2. De feitelijke gegevens op grond waarvan de bevoegde autoriteiten, uit hoofde van lid 1, toestemming het gebruik van deze regeling hebben geweigerd, worden door de Lid-Staten aan de Commissie medegedeeld vóór de tiende van de maand volgende op de maand waarin het gebruik is geweigerd.

De Commissie brengt de andere Lid-Staten daarvan op de hoogte. Deze inlichtingen zijn van vertrouwelijke aard.

Artikel 7

1. Indien de wederinvoer van veredelingsprodukten plaatsheeft in een andere Lid-Staat dan die van de tijdelijke uitvoer van de daarmee overeenkomende goederen, wordt de door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van tijdelijke uitvoer afgegeven ver-

gunning erkend door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van wederinvoer van deze veredelingsprodukten.

2. De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van wederinvoer kunnen, bij uitzondering en als de omstandigheden zulks rechtvaardigen, de door de autoriteiten van de Lid-Staat van uitvoer vastgestelde voorwaarden wijzigen, indien een dergelijke wijziging nodig is om de wederinvoer van de veredelingsprodukten met toepassing van de regeling „passieve veredeling” toe te kunnen staan.

3. De wijze van administratieve samenwerking tussen de overheden van de Lid-Staten, nodig voor de toepassing van lid 1, wordt vastgesteld volgens de in artikel 14 omschreven procedure.

Artikel 8

De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van uitvoer alsmede die van de Lid-Staat van wederinvoer kunnen met name:

- verlenging van de eerder vastgestelde termijn toestaan;
- toestaan dat de wederinvoer van de veredelingsprodukten in gedeelten plaatsvindt;
- wanneer de omstandigheden zulks rechtvaardigen en in afwijking van artikel 2, lid 1, de gehele of gedeeltelijke wederinvoer toestaan van goederen die zich nog in de staat bevinden waarin zij tijdelijk werden uitgevoerd, hierna te noemen „onverdeelde goederen”, en van goederen die de vorm hebben van produkten verkregen door een behandeling die onvolledig is ten opzichte van de in de vergunning bedoelde behandeling, hierna te noemen „gedeeltelijk verdeelde produkten”.

Artikel 9

1. In geval van overdracht van tijdelijk onder de regeling „passieve veredeling” uitgevoerde goederen handhaven de bevoegde autoriteiten de toestemming tot het gebruik van genoemde regeling op voorwaarde dat de veredelingsprodukten of, bij toepassing van artikel 8, derde streepje, die „onverdeelde goederen” of de „gedeeltelijk verdeelde produkten”, wederingevoerd worden door de houder van de vergunning.

Zo nodig mogen deze produkten of goederen opnieuw worden ingevoerd door een andere persoon, op voorwaarde dat de eerste houder hem toestemming heeft gegeven, dat het bewijs hiervan wordt overgelegd en dat deze andere persoon voldoet aan de in de oorspronkelijke vergunning gestelde voorwaarden.

2. De wijze van administratieve samenwerking tussen de overheden van de Lid-Staten, nodig voor de

toepassing van lid 1, wordt vastgesteld volgens de in artikel 14 omschreven procedure.

Artikel 10

1. De in artikel 2 bepaalde gehele of gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer wordt verwezenlijkt door het bedrag van de rechten bij invoer die van toepassing zijn op de wederingevoerde produkten, naar het tarief of het bedrag geldende op de dag waarop de bevoegde autoriteiten het daarop betrekking hebbende douanedocument voor het in het vrije verkeer brengen in ontvangst hebben genomen, te verminderen met het bedrag van de rechten bij invoer die van toepassing zouden zijn op de tijdelijk uitgevoerde goederen wanneer zij in de Gemeenschap zouden worden ingevoerd uit het land waar zij de veredelingshandeling of de laatste veredelingshandeling hebben ondergaan.

In het geval dat de tijdelijk uitgevoerde goederen echter bij invoer in de Gemeenschap ingedeeld zouden kunnen worden onder een tariefonderverdeling welke voorziet in een bijzonder tarief in verband met een bepaalde bestemming welke zij verkregen zouden kunnen hebben, is bedoeld tarief van toepassing op deze goederen voor zover zij een zodanige bestemming hebben verkregen in het land waar de veredelingshandeling heeft plaatsgevonden.

2. Als voor de veredelingsprodukten of de gedeeltelijk veredelde produkten een preferentiële tariefregeling geldt omdat de Lid-Staat van wederinvoer deze regeling toepast op het land waar deze produkten zijn verkregen, dan geldt bij de vaststelling van het bedrag dat uit hoofde van lid 1 in mindering dient te worden gebracht, het tarief van de rechten bij invoer dat van toepassing zou zijn geweest indien de tijdelijk uitgevoerde goederen beantwoordden aan de voorwaarden waarop deze preferentiële tariefregeling kan worden toegekend.

3. Indien er een conventioneel recht bestaat, en voor zover het tarief hiervan lager is dan dat van het autonome recht, worden de douanerechten die van toepassing zijn op de tijdelijk uitgevoerde goederen berekend op grondslag van het tarief van het conventionele recht.

4. Wanneer artikel 7, lid 1, van toepassing is en zolang er rechten bij invoer worden geheven in het handelsverkeer tussen de Lid-Staat waarin de veredelingsprodukten opnieuw worden ingevoerd en de Lid-Staat van tijdelijke uitvoer van de goederen, wordt het bedrag dat overeenkomstig de leden 1 t/m 3 eventueel in mindering dient te worden gebracht, verminderd met het bedrag van de rechten bij invoer welke op de tijdelijk uitgevoerde goederen van toepassing zouden zijn geweest wanneer deze goederen rechtstreeks zouden zijn ingevoerd uit de Lid-Staat van tijdelijke uitvoer voor veredeling.

5. Indien de produkten onder de regeling „actieve veredeling” worden geplaatst of herplaatst, geldt de datum waarop het desbetreffende douanedocument inzake veredeling in ontvangst is genomen met het oog daarop als de datum waarop het in lid 1 bedoelde douanedocument voor het in het vrije verkeer brengen in ontvangst is genomen.

Artikel 11

Voor de toepassing van artikel 10 wordt het bedrag van de rechten bij invoer die op de tijdelijk uitgevoerde goederen van toepassing zijn, berekend met inachtneming van de hoeveelheid en de soort van genoemde goederen op de datum van hun uitvoer, maar op grondslag van hun waarde en naar het voor hen geldende tarief op de dag waarop de bevoegde autoriteiten het douanedocument betreffende hun wederinvoer in de vorm van veredelingsprodukten in ontvangst nemen.

Artikel 12

Indien is komen vast te staan dat een goed kosteloos is hersteld, hetzij op grond van contractuele of wettelijke garantieverplichtingen, hetzij wegens het bestaan van een fabricagefout, wordt de wederinvoer van het veredelingsprodukt met algehele vrijstelling van douanerechten toegestaan.

Deze bepaling vindt evenwel geen toepassing indien de eerste maal dat bedoeld goed in het vrije verkeer werd gebracht, bij de vaststelling van de douanewaarde of voor de toepassing van het gemeenschappelijk douanetarief met deze gebreken rekening is gehouden.

Artikel 13

Het Comité „actief veredelingsverkeer”, ingesteld bij artikel 26 van de Richtlijn nr. 69/73/EEG, voortaan te noemen Comité „douane-veredelingsverkeer”, kan elk vraagstuk betreffende de toepassing van deze richtlijn dat door zijn Voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van de Vertegenwoordiger van een Lid-Staat aan de orde wordt gesteld, onderzoeken.

Artikel 14

De bepalingen die nodig zijn voor de toepassing van artikel 2, lid 3, en de artikelen 3 tot en met 5 en 7 tot en met 12, worden vastgesteld volgens de procedure omschreven in artikel 28, leden 2 en 3, van Richtlijn nr. 69/73/EEG.

Artikel 15

1. De Lid-Staten verstrekken aan de Commissie de statistische gegevens betreffende alle tijdelijke uitvoer

en wederinvoer die uit, respectievelijk in hun grondgebied met toepassing van de regeling „passief veredelingsverkeer” hebben plaatsgevonden vanaf de eerste van de maand volgend op die waarin de richtlijn van toepassing is geworden. De Commissie brengt de Lid-Staten daarvan op de hoogte.

2. De in lid 1 bedoelde gegevens moeten globaal worden verstrekt. Zij worden opgenomen in twee overzichten. Het eerste overzicht vermeldt, per tarief- of statistiekonderverdeling de hoeveelheid en de waarde van de goederen die met toepassing van de regeling „passieve veredeling” tijdelijk zijn uitgevoerd.

Het tweede overzicht vermeldt, per tarief- of statistiekonderverdeling de landen waar de veredelingshandelingen hebben plaatsgevonden, alsmede de hoeveelheid en de douanewaarde van de wederingevoerde veredelingsprodukten, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen enerzijds wederinvoer in de Lid-Staat van tijdelijke uitvoer en anderzijds wederinvoer in een andere Lid-Staat dan die van tijdelijke uitvoer.

3. De gegevens die geheimen van industrie of handel kunnen schenden, kunnen in afzonderlijke overzichten van vertrouwelijke aard worden opgenomen.

Artikel 16

1. De Lid-Staten stellen binnen zes maanden na kennisgeving van deze richtlijn de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking om aan deze richtlijn te voldoen.

Ierland stelt deze bepalingen echter uiterlijk op 1 juli 1977 in werking.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de bepalingen mede die zij vaststellen voor de toepassing van deze richtlijn. De Commissie stelt de andere Lid-Staten daarvan in kennis.

Artikel 17

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 18 december 1975.

Voor de Raad

De Voorzitter

M. TOROS